

מכאן הדרך – דני סנדרסון

אם אני נראה טיפה נרגש
זה רק מפני שהכל חדש
לא צריך לומר לך שלום
אתה יוצא להגשים חלום

מכאן הדרך מפתיעה
לטוב לפעמים לרע
גם אני צעדתי בה
והגיע גם תורך

איך קרה שבמצמוץ אחד
אתה גדלת בבת אחת
זה הזמן שלך להתפרץ
לכל כיוון שליבך חפץ

מכאן הדרך מפתיעה ...

תחת שמיים מעוננים
תרגיש לעיתים לבדך
וגם אם יבואו ימים קשים
אני אהיה שם איתך

את השביל הזה אני מכיר
עברתי בו בעודי צעיר
תגלה שיש כמה שלטים
שלפעמים הם טיפה מטעים

מכאן הדרך מפתיעה...

עלון מס' 1445 – 27/6/14

3 אהבתכם
לשלוש
אתחיל אותי

מחזור ס"א: יוני כהן, יובל כהן, חן רשף, שחק נחמד, ירון שיפר, שרי אופיר, איתן פלג, תאיר דוד ולירון אביגדור

השמיניה הפותחת עוד מחזור בא אל סיומו

שהשם איננו מנוקד, יש רבים שמתבלבלים וקוראים לה שרי או שָרי והיא, מתוך הרגל מתקנת. לקח לי זמן להתרגל לשם הזה, אומרת שרי, אבל היום אני שלמה איתו ואפילו גאה.

ובגלל זה הפסקת לנגן סקסופון...
שרי: כשהגעתי לייא, אמרתי לעצמי שזו שנה עמוסה: רישיון, בגרויות, פולין; וגם קצת נמאס לי אחרי שש שנים... אז הכלי שוכב בבית, ומדי פעם אני מוציאה אותו מהארון ומנגנת להנאתי (חכו, חכו, היא עוד תפתיע אתכם בהצגה...).

איתן פלג, בנם הבכור של אדמית ודני (כך שמענו מסבתו רינה, והחבריה מאשרים) נולד פג, ובמשך שישה שבועות שהה באינקובטור, והשם איתן נועד כדי שיתחזק, והוא אכן בנוי לתלפיות.

ירדן, הורייך מאד רצו בת, אחרי שני בנים שובבים. האם לבת כמודך ייחלו?
כן, זה יצא לפי הזמנה. בעגלידע של השנה, בה זכינו במקום הראשון, גיליתי שיש לי כישרון אומנותי שאותו בטח ירשתי מאבא שלי, כמו גם את כתב היד המעוגל והיפה. מצד שני, יש לי נטיה לעסוק בניהול, תכונה שמזכירה דווקא את אמא שלי.

יובל, ילד סנדוויץ זה יתרון או חיסרון? ומה לגבי אילן היוחסין המחייב?
מבחינתי להיות ילד סנדוויץ זה הכי טוב. אני גאה בייחוס המשפחתי שזה כבוד עבורי וגם גאווה גדולה.

שחק (שתקן יחסית לחבריו) הוא ילד שמשלב בתוכו דם עירקי, פרסי ופולני. שחק עובד אצל עפרה בכולל, והילדים משוגעים עליו.

המשך בעמוד הבא

צילום: עמוס גל

לפני כמה ימים התקשר אלי מ.ע. חברת הנעורים **עומר בן נאים** ושאל האם מסורת הראיונות של מסיימי ייב עודה בתוקף. למחרת היום התייצבו בחצר אחד מבתי החברה שלושה נערים מסוקסים (שחק, יוני ויובל) ושתי עלמות-חן (ירדן ושרי) שהתנצלו בשמם של האחרים שלא יכלו להגיע (איתן, לירון ותאיר).

יוני כהן - מאשדות מאוחד, בנם של יפעת ואיציק הרב"ש. השם יוני איננו קיצור, והוא בא לבטא את זכרו של יוני נתניהו ז"ל, מפקד מבצע אנטבה, שאבא איציק ראה בו מודל לחיקוי.

שחק נחמד, בנם האמצעי של דוד ורוית, קרוי על שם סבא יצחק ז"ל שנמצא בשחקים.

יובל כהן - בנם האמצעי של אורית ועומר, אומר שאין סיבה מיוחדת לשם שבחרו הוריו. הם פשוט אהבו את השם ולכן קראו לי כך.

ירדן שיפר - בת הזקונים של ענת ודני, קרויה על שם נהר הירדן שהוא סוער מבחוץ אבל רוגע מבנים, או להפך.

שרי אופיר - בת הזקונים של הדס וזיו, קרויה, כמו כל אחיה, על שמם של גיבורים מהתנ"ך (במקרה זה שרה אמנו). בגלל

השמיניה הפותחת - המשך

פעילות מסודרת שלוש פעמים בשבוע והחבריה אומרים שכיף להם להגיע. המושג 'זמן פנוי' עבר שינוי משמעותי, אומרים החבריה, שהיום מבליים פחות מבעבר ועובדים לפרנסתם הרבה יותר, ולכן, בימים בהם לא מתקיימת פעילות חינוכית, לא תמצא בחברה איש, חוץ מאלפים.

סמים, אלכוהול-

'סמים לא קיימים כאן', אומרים החברה קטגורית. גם באלכוהול, שעד לפני שנתיים היה מאד משמעותי, מורגשת ירידה; כנייל לגבי סיגריות שרוב החבריה מתנזרים מהן ומרוויחים בריאות.

אשדות בת 90- מה זה עושה לכם?

יוני: שני הצדדים לא כל כך בסדר. כשהייתי בן שמונה חגגנו שמונים לשני הקיבוצים והרגשנו מאוחדים. השנה זה לא יקרה, כי כל קיבוץ לעצמו. אישית, מאד חבל לי על ההתרחקות הזו, כי רציתי להיות עם השכבה שלי, שרובה מהאיחוד.

(בהקשר זה חשוב לציין שהצגת הסיום של בוגרי המחזור - בימוי יקיר סולפין וכתביה משותפת של הבוגרים - נוגעת בצדדים פחות מחמיאים בהיסטוריה המקומית ובהם טראומת הפילוג. שווה לראות!!!)

שחק: בעבודה עם הילדים, אנחנו שמים דגש על היסטוריה מקומית, ובאמצעים כמו 'סימני דרך', נותנים זרקור על מבנים שעברו שינוי, דוגמת המאפיה שהפכה לכל-בו.

יובל: חשוב לספר את תולדות המקום לאנשי ההרחבה, כדי לקרב אותם להיסטוריה.

מוסיקה מועדפת -

יוני: ישראלי חדש וגם ישן. מעריץ של 'כוורת'.

ירדן: עברי ולועזי.

שרי: בעיקר עברי, עם עדיפות לקלסיקות כמו אריק אינשטיין ושלמה ארצי. לא בוחלת במזרחי, אבל לא כבד.

יובל: עברי בלבד.

סוף בעמוד הבא

יוני, איך זה להיות בן של רב"ש?

הרבה פעמים אבא קם באמצע הלילה, לפעמים על שטויות. יום אחד דופקת אישה בדלת בשתיים בלילה כדי להתלונן שתקפו לה את הכלב. יש הרבה בקשות מוזרות כמו: תיפתח לי את השער, תשיג לי מפתחות וכו'.

זה השפיע גם עלייך?

יוני: דווקא לא. חתרתי בקיאקים שמונה שנים והייתי אלוף הארץ ב-200 מטר נערים ב'; בנוסף, זכיתי במדליה בינלאומית בתחרות בחו"ל. פרשתי באמצע העונה הנוכחית, כי זה התחיל להיות צפוף עם כל הבגרויות, מה גם שכיוונתי יותר לשרות צבאי מאשר להיות ספורטאי מצטיין. אני חותר להנאתי פעמים בשבוע ורואה בזה תחביב בלבד. לפרנסתו, חולב יוני ברפת כבר חמש שנים עם בן כיתתו לירון אביגדור.

אם יש מושג שנקרא 'עבודה אשדותית מועדפת' אין ספק שבבכורה זוכה בגדול גלידת 'לה-גופרה' במתחם צמח, שרוב מפעיליה הם בני תשחורת מקומיים. שרי אופיר שעבדה בחינוך מכיתה ח' עשתה מהפך ומתחילת השנה עובדת בגלידה. ירדן, שעבדה שאף היא עבדה בחינוך עזבה לטובת... 'צל תמר' אבל געגועיה החזירו אותה אל חיק הבית הכולל הבוגר. יובל, שבכיתה ט' עבד בתמרים ואח"כ בשכבה, זלג אף הוא ל-לה גופרה, שם הוא פוגש את איתן ותאיר שעל אותה משבצת בדיוק. שחק, שעבד שנה בלוג וגם בצימרים (במזוודות), משובץ אף הוא בגלידה לצד פעילות מבורכת בחינוך החברתי.

מה דעתכם על בית ירח?

ירדן אוהבת את האוירה ואת האויר הפתוח של הואדי. יובל אומר שבית ירח הוא בית הספר הכי טוב בארץ. השאר מהנהנים להסכמה.

פעילות בחברה

למרות הלחץ בלימודים והעובדה שכמעט כולם עובדים לפרנסתם, מתקיימת בחברה

השמיניה הפותחת - המשך

קייטנת אילן, שכחתם?

לא שכחנו, אבל זה מובן מאליו. חברת הנעורים לוקחת כל שנה שבוע מהחופש למען משהו שאנחנו מאמינים בו - עזרה לבעלי צרכים מיוחדים עם כל הלב. אנחנו, שסיימנו י"ב, נהיה שותפים גם השנה..

מי יקח את המונדיאל?

יוני: בטוח גרמניה
 שחק: בלגיה במאה אחוז
 יובל: גרמניה
 ירדן: איטליה, כי הימרתי עליה
 שרי: רק ברזיל.

שמע: אבנרון

קיבוץ ואני

ירדן: רוצה לגור בחו"ל, בניו יורק, אבל לגדל את ילדיי בארץ.
 שרי: מה שיצא, יצא
 יובל: הייתי מאד רוצה קיבוץ, עם עדיפות לאשדות. נראה לאן נגיע.
 שחק: מאד רוצה קיבוץ.
 יוני: בכללי, קיבוץ בא מאד בחשבון.

שנת שרות/צבא-

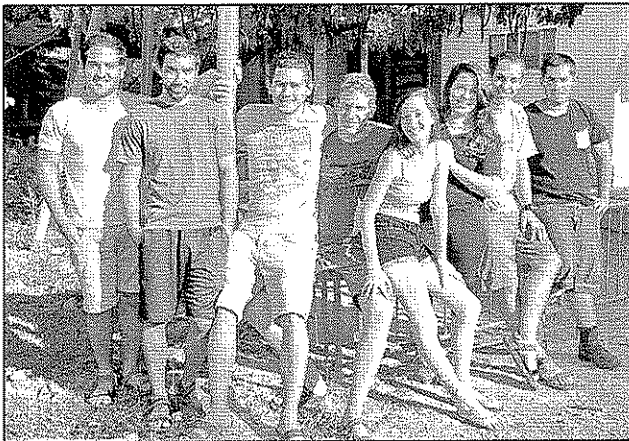
ירדן מתגייסת בדצמבר הקרוב ומבחינתה הכל פתוח.
 שחק - עוד אין כיוון מוגדר, אבל בטוח לקרבי, ולשם כך הוא נלחם במשקל ומשתדל לנצח.
 יוני יעשה את השנה הקרובה בכישורית במסגרת שנת שירות, וכאשר יתגייס, יהיה זה בוודאי לאחת מיחידות העלית. סיים גיבוש שייטת ולא עבר. יגש לגיבוש נוסף.
 יובל יוצא לשנת שרות (תל ברוך) והצבא כרגע פתוח.
 שרי עוד לא יודעת, אולי משהו שקשור בהדרכה ופיקוד, ואם תאהב את זה, תלך לקצונה.

יש טענות?

יובל: כרגע אנחנו במצב של לא לקבל חדרי חיילים כפי שהיה נהוג, ובגלל החלטה שלדעתנו שגויה, נישאר לגור בחברה, מה שיפגע בקשר שלנו עם הדור הצעיר ואולי גם בילדי החברה. הסיבה היא שרוצים להשכיר את החדרים ואנחנו מנסים להקים לובינג עם ההורים כדי לשנות את ההחלטה.
 שרי: לא הגיוני שנישאר פה, כי אסור לילדי החברה לעשן ולשתות והנוכחות שלנו עלולה להשפיע עליהם לרעה.
 יובל: זה כאילו מרחיקים אותך מהקיבוץ.

תרומה לקיבוץ -

יובל: אנחנו מחדשים מסורת של 'חג מחזורי' אחרי ארבע שנות בצורת. תורמים לפעילות התרבותית, אם זה בפורים או בכל ארוע אחר; רוח ההתנדבות לא פסה.

מהמזכיר

חשוב לנו מאוד אופי הישוב שלנו והנוף האנושי שלנו.

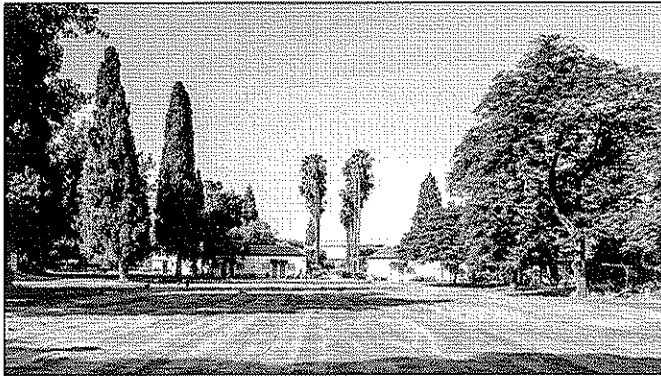
חינוך

כיף לדבר חינוך. לדבר על חינוך קיבוצי. לחלום חינוך. כשמדברים חינוך מדברים על ילדינו – שזה הדבר שהכי הכי יקר לכל אחד מאיתנו, חושבים חלום - הכי רחוק שאפשר. רק מה, יש בעיה קטנה. שיש לעגן את החלום הנכסף בכסף, במשאבים. במישהו שיהא מוכן לשלם- עבור ילדינו, עבור חלומותינו.

אותי האתגר הזה של למצוא את הדרך בה ניתן לחלום ולממש (בחינוך) מרתקת שנים, העניקה לי אדרנלין וגם הובילה לכמה וכמה מעשים שהותירו את רישומם פה ושם. שותפות חינוך אשדות. מאחל לעצמנו.

שבת שלום וחג שמח למחזור ס"א!

דורון

דשא

התבוננו בירוק של פיסות הדשא החדשות שהונחו בדרך המלך אל בריכת השחייה שלנו ועל הדשא הדרומי, בואכה מגרש השעשועים שלנו. דשא מרחיב את הלב. חברי הקיבוץ החליטו להשקיע מכספי הרווחים שלהם בירוק הזה.

גן ארכיאולוגי

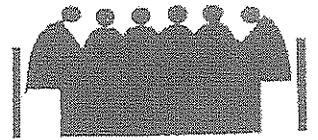
חגי ברון הסכים ליטול על עצמו הקמה של גן ארכיאולוגי בחצר אשדות. הגן ימוקם מדרום לחדר האוכל. יוצבו בו פריטים ארכיאולוגיים המפוזרים בחצר אשדות ובחצרות חברים. הפריטים נבחרו. רשות העתיקות אחראית על האוצרות. מצפים להקמתו לקראת חג תשעים לאשדות.

תשתיות ההרחבה אט אט נבנות. רואים כבר את קו המתאר הנמתחים להם. מישהו שביקר בשכונה בפעם הראשונה אמר לי: יופי של שכונה" ואני שמחתי.

מדרכת השילוב - המועצה האזורית אישרה את בקשת הקיבוץ למימון מדרכה שתחבר בין ההרחבה לבין מגרש הכדורסל, ממזרח לבית קרפ ולבריכה. הדרך תאפשר מעבר בטוח ל"מתחם הפנאי", שלנו ותקצר ותעשה בטוחה את דרך החיבור אל בית הספר, בתי הילדים... דרך נוספת לחיבור. תרתי משמע.

סוף סוף קמה **ועדת קבלה יישובית**. חברים בה: אייל פרידר, אורית מלמוד, ישראל ברקאי, אילנית פרץ שדה, רוני זיו. הדסה אלתר הסכימה לקבל את שרביט הניהול וכבר התחילה בניצוח. השבוע תגיע משפחה ראשונה לתברות בהרחבה, הפעלנו את הליך הקבלה לכל היקפו.

הועדה תטפל הן בקבלה לאגודה הקהילתית והן בשכירת דירה לתושבות בקיבוץ ובהרחבה. אנו מצפים מחברים בהרחבה העומדים להשכיר את ביתם לדיירים ליידע אותנו על מנת שהשוכרים יעברו הליך של קבלה כפי שהגדרנו אותו.

מפרוטוקול מועצת קהילה 16.14

תאריך 11.6.14

המועצה קיבלה את המודל הבא:

מס איזון	דרישה ממשפחה נקלטת	השלמה לרשת בטחון
מוטל על ההפרש בין הכנסה נטו של המשפחה לבין גובה רשת הביטחון המשפחתית במונחי נטו + תוספת X ₪ ליחיד ו X ₪ למשפחה.	נטו רשת הביטחון המשפחתית + 10% תשווה לנטו המשפחתי.	נטו רשת הביטחון החבר / המשפחתית תשווה לנטו של החבר / משפחה לצורך השלמה.

- משמעות ההחלטה היא צמצום הצורך בהשלמה לרשת הביטחון. מה שיביא לצמצום של היקף הקצאת רשת הביטחון (במציאות היום המעשה ידרבן משפחות עם ילדים לעשות יותר לפרנסתן).

שאלה נוספת שעלתה: האם הסבסוד נכלל בהכנסות לצורך השלמה לרשת ביטחון? המועצה החליטה לדחות הצעה זו באמירה כי הדבר עלול לפגוע במשפחות עם ילדים שהכנסתן נמוכה. בצד זה נאמר כי יש לשמור על המצב בו מי שבאמת זקוק לסיוע יקבל אותו. הוחלט כי יוקם צוות שימצא מנגנונים מבניים שיחייבו את החברים להגדיל את הכנסותיהם.

סוף בעמוד הבא

גובה רשת הביטחון - נטו? ברוטו?

מועצת הקהילה עסקה בגובה רשת הביטחון כתוצאה מכך שגובה רשת הביטחון הוגדר בעבר מהנטו ולא מהברוטו (כהגדרת שכר המינימום אליו מוצמד) וכחלק מהצורך להגדיר באופן ריאלי את גובה הדרישה ממשפחה נקלטת.

המועצה אימצה את ההנחה כי חייבת להיות סימטריה בין הדרישה להתאמה כלכלית של משפחה נקלטת וההשלמה לרשת הביטחון, כלומר גובה הדרישה חייב להיות גבוה מגובה רשת הביטחון על מנת למנוע, מלכתחילה, מצב של צורך בהשלמה.

הנחה נוספת היא כי רשת הביטחון של הרשם נקבעת עפ"י שכר המינימום ברוטו-להלן "רשת הביטחון".

לאור זאת נקבע כי:

- לצורך השלמת רשת בטחון, מבחני קליטה וחישוב היטל האיזון תתורגם "רשת הביטחון" למונחי נטו (שכר ברוטו בניכוי מס הכנסה, ביטוח לאומי והפקדות לפנסיה, ללא קה"ש) וזו תשווה להכנסה נטו של המשפחה.
- היטל האיזון - הגדרת העבודה היא שהמנגנון שיופעל לא יעלה את גובה התשלומים של היטל האיזון.

במועצת הקהילה – סוף

מ כ ר ז

סיכום רבעון ראשון

הקהילה עמדה בתקציב ברבעון הראשון של שנת 2014. יש ירידה מהתכנית של 2014 וירידה של כ- 100,000 ₪ מהביצוע בתקופה המקבילה אשתקד. אני מודה לשאול ולעצמי ולמנהלי הפעילויות השונות על תשומת הלב הרבה אותה השקיעו על מנת להגיע לתוצאה זו. נאחל לעצמנו המשך ברוח זו.

בקשת דני ונגה זאבי לדירה בקיבוץ

דני ונגה זאבי פנו לקיבוץ בבקשה לאשר להם דירת מגורים בקיבוץ. עם פינוי דירתם בקיבוץ 1.5.11 נכתב למשפחה מכתב ע"י תמי, שנכתב ביעוץ משפטי, המאשר, לעת אילוץ, דירה בקיבוץ. דובר על התנאים בהם יעמוד דני לעת קבלת דירה, אם וכאשר. בתום דיון הוחלט כי יש לתת תשובה לדני הנותנת תשובה גם לכל סוגיית חברי הקיבוץ המתגוררים / בונים בהרחבה.

רשמה: אתי, ערך: דורון

לידיעת הציבור

תוצאות מכרז דירת משפי אודי ומנחם כהן: את הדירה תקבל על פי הקריטריונים שנקבעו באסיפה = אתי דון. ו. איוש דירות

מכרז

להנהלת 'אגדה' דרושים שני נציגי ציבור

הנהלת אגדה משמשת כמועצת מנהלים של 'אגדה'

תחומי אחריות:

- קביעת מדיניות אסטרטגית של המגזר העסקי
- ביצוע בקרה על יישום תוכניות הפיתוח
- אישור ומעקב על התכניות העסקיות של הענפים
- אישור תכנית העבודה והתקציב השנתי של המגזר העסקי לקראת אשור האסיפה
- אישור תכנית השקעות ומקורות ושימושים
- פיקוח ובקרה על תזרים המזומנים
- בדיקה ואישור של המאזן ודוחות התמחיר הרבעוניים

דרישות התפקיד:

- השכלה וניסיון בתחום הניהול הכלכלי
- יכולת וחשיבה עסקית
- ידע בניתוח דוחות כלכליים
- השתתפות סדירה בישיבות. לפחות פעם בחודש.

להגשת מועמדות- מוזמנים לפנות לליאורה-

מנהלת מש"א מייל- liora@ashdot.org.il

עד לתאריך 15.7.14

**פרוטוקול ישיבה משותפת של
שני הועדים מתאריך 15/6/14**

<p>- אנו עובדים יחד מגיל לידה עד י"ב. אם השותפות לא תתקבל, נחזור לנקודת ההתחלה.</p> <p>- צריך להיות אינטרס לעבור מספק לקוח לשותפות.</p> <p>- ברגע שנכנסת השותפות מיסי החברים צריכים לרדת.</p> <p>- יש להכשיר אנשים ללימודי חינוך.</p> <p>- נושא האימון הוא המוקש העיקרי. צריך לנטרל את חוסר האמון. חשוב שיהיו נציגים שיסבירו את הסיכוי מול הסיכון שהוא אפסי.</p> <p>- לאחר האסיפה יש להקים צוות שיתעסק באסטרטגיה ולהיערך לעתיד למערכת גדולה מאוד.</p> <p>- חשוב לממש את ההחלטה כך שבמהלך שלוש שנים הבאות העלות לקיבוץ התקצוב ירד ל-0.</p> <p align="center">- לאסיפה:</p> <p>- להציג מה יהיו ההכנסות מהמאוחד.</p> <p>- להציג באסיפה בפשטות.</p> <p>- יהיה נכון להביא נציגים מהמאוחד לאסיפה שיענו על שאלות, שנרגיש שיש מישהו שמבין, שמעורר אמון בחברים.</p> <p align="center">ועד ההנהלות אשרו את המהלך השותפות.</p> <p align="center">רשמה: עפרה לוי. ערך: דורון</p>	<p align="center"><u>מועצת קהילה 17/14</u> <u>פרוטוקול ועד הנהלה נוף אשדות 7/14</u></p> <p align="center">משתתפים:</p> <p>מועצת קהילה - חיים סולפין, משה אריאלי, רפי בן נאים, עופרה לוי, מוישי מנטל, תמי שניפר, עופרה פייקוב, סמדר ינאי, בארי אופיר, אייל פרידל, דורון רוזנבלום.</p> <p>חסרים - שאול אלטר, עמית ניב, יוסי ב.פ., נועם שוחט,</p> <p>ועד הנהלה נוף אשדות - אורית סטולרו, קטיה קיים, דניאלה עידו, גדי נחום, ניב ליש, אדמית פלג.</p> <p>חסרים- אופיר רוביו (חוי"ל), ישראל ברקאי, אמיר פלקס</p> <p>מוזמנים - רונית איתן, גיא צליל, ענבר אלטר</p> <p align="center">על סדר היום:</p> <p align="center"><u>אישור מהלך השותפות עם אשדות מאוחד לקראת אסיפה ב' 23/6/14.</u></p> <p>הוסברו המנגנונים השונים שיופעלו לעת שותפות עם אשדות מאוחד החל מספטמבר 2014.</p> <p align="center">מדברי החברים:</p> <p align="center">למנגנונים:</p> <p>- יש ליצור מנגנון ישוב מחלוקות. מנגנון בורות להפרת הסכמים</p> <p>- יש להגדיר מדדי הצלחה ולבחון אותם מעת לעת.</p> <p>- להגדיר נקודות יציאה.</p> <p>- אפשר לפרק מהיום למחר כשאין תאגיד.</p> <p>- אשדות מאוחד מקדימה אותנו בקבלת ההחלטות ובהבנה שהם צריכים להוציא כסף.</p>
--	--

עושים קהילה

כתבו: יונתן אלטר ועדי גל

ובערב ברחבה של 'בית קרפי' - סרט ופופקורן. תודה לעומר שני.

חג ה-90

חג ה-90 עובר גילגולים והתלבטויות רבות. נבחרו מפיך ובמאי שקיימו פגישה עם כ-30 חברי קיבוץ לשמיעת רצונות ומחשבות ו... אז הודיעה הבימאית שבשל סיבות אישיות לא תוכל לקחת על עצמה את המשימה כולה, היא תישאר בתחקיר וכתיבה ולא בבימוי. רכזת בניית הקהילה, המזכיר וצוות תרבות מורחב נפגשים ומטפלים ב"בלתי צפוי". ולאחר מחשבה רבה הוחלט שעל ההפקה אלון אוחנה, תסריט רונית אוחנה, בימוי חיים סולפיין.

גם התאריך עבר גלגולים רבים ולאחר התלבטות ארוכה ורבת משתנים נקבע:

האירוע המרכזי של חג הישוב, יתקיים ביום שישי, 31.10.14

ועכשיו לעבודה.... כדי שיהיה חג אנחנו צריכים אתכם, אנשי הישוב, המעוניינים להשתתף בשירה, ריקוד ומשחק לפנות לעדי גל 0508651943

הערב - חג מחזור

אשדות יעקב - הסיפור האמיתי!!

בני ובנות י"ב - מחזור ס"א באשדות יעקב מזמינים אותנו לחג מחזור שכמוהו לא ראינו שנים... הם מעלים הצגה מצחיקה, סוחפת ומרגשת המשלבת סיפורים אמיתיים מהעבר.

בשעה 21:00 ליד 'בית קרפי'.

סוף בעמוד הבא

אשדות יעקב איחוד - ישוב בן תשעים. חיים בו יחד חברי קיבוץ, תושבי ההרחבה ותושבים בקיבוץ. מבוגרים, צעירים, חיילים, ילדים ותינוקות. בנים שחזרו יישוב גדול ומגוון.

אנחנו מקיימים פעילות קהילתית לאורך השנה: חגים, טיולים וקבוצות עניין שונות, מתוך רצון ליצור קהילה מגובשת בעלת זהות משותפת שיש בה תחושה של יחד ושייכות.
אשדות יעקב איחוד - כאן בונים, ישוב

שבועות תשע"ד

הכנת זרים, טקס ביכורים, הצגה למבוגרים, הפנינג פתיחת הבריכה, סרט לכל המשפחה

נדמה שזה כבר מנהג קבוע, לפני כל חג מכניסים אותנו לאווירה על ידי הכנות לפני החג, אנשי המקצוע קוראים לזה "פרוזדור לחג". ביום העצמאות, לפני החג התכנסנו להכנת דגלים משפחתיים שנתלו אח"כ ברחבת השעשועים, לפני חג השבועות הייתה התכנסות להכנת זרים מחומרי יצירה שונים, פעילות יצירתית - סיבה למפגשי קהילה.

טקס החג - צוות חדש מורכב מרבקה מנטל הוותיקה ומסיון רובין, אילנית פרץ שדה, אורית סטולרו, דגנית ליש, רוני זיו ושי אורבך, הכין לנו אחר הצהריים של ערב שבועות - אירוע "מתוקתק" וזורם. תוך כדי סיפור מגילת רות בהמחזה חביבה בכיכובם של גל פלג, מוריה ברון וירדן שיפר, גם הובאו ביכורים, היו ריקודי בוגרים וילדים, שרה ליה שרון בשירי שבועות ותזמורת מפתיעה בהשתתפות: יונתן שטינדל, בארי פייקוב, שלו בן אהרון ונועם ויואב שוחט הותיקים וזמרת מפתיעה סגל סדן עם הבן עומר, כנראה שעוד צפויות לנו הפתעות אנושיות במהלך החגים הבאים וחג ה-90. דורון המזכיר סיפר על היכול האנושי שאשדות התברכה בו, רק השנה 24 תינוקות - מרשים!

ולמחרת שבועות: הפנינג פתיחת הבריכה. היה צפוף, מרשים במספר המשתתפים. במהלך הפתיחה התקיימה סדנת תיפוף וסדנת הולחפ וחולקו הקרטיבים המסורתיים.

עושים קהילה - המשך

טיולים

טיולי הישוב הוכיחו עצמם כמתכונת מנצחת להיכרות בין וותיקים לחדשים, בין הוותיקים לבין עצמם בין החדשים לבין עצמם. רבים כבר הכירו בהזדמנות הזאת להכיר פיסת ארץ חדשה, תוך כדי היכרות עם אנשים חדשים, תוך כדי הנאה מטיול בטבע בהדרכה מעולה. ויחד עם זה יש עוד מקום. מי שלא מכיר מוזמן לנסות, להתנסות.

טיול משפחות

מחר, יום שבת 28.6, לבניאס התחתון. הטיול במכוניות פרטיות. יציאה בשעה 7:30 מהחניה ב'צל תמר'.

טיול ותיקים לבני 70+

ביום רביעי 9.7.14, יציאה בשעה 19:30 מערת הפלמי"ח, מרכז מבקרים יענקלי'ס שטעטל ומפגש עם מוסיקאי המנגן על אוסף כלי הקשה מכל העולם.

ארוחת ערב משותפת וסרט לסיום שנת הלימודים ותחילת החופש הגדול.

ביום שני 30.06 בשעה 18:30 בספסלים הקהילתיים (ליד הבריכה)

מה מביאים?

כל משפחה מתבקשת להביא ארוחת ערב חלבית- מנה עיקרית, ירקות וממרח לפיתות פיתות על הטאבון – עלינו! ב- 20:00 סרט לכל המשפחה ליד בית קרפ.

ספר מתכונים

לרגל תגיגות ה-90 הוקם צוות להכנת ספר מתכונים אשדותי. בצוות לימור לוי, רותם רז, מיכל פאר, דניאלה עידו ועדי גל. כל משפחה מתבקשת לשלוח את המתכון הנבחר (מתכון אחד) של המשפחה. סלט, מנה עיקרית או קינוח. בהמשך יקבע יום צילום מרוכז לצילום כל משפחה.

את המתכון יש לשלוח עד לתאריך 7.07 לכתובת matkonim90@gmail.com

רישמו ביומנים

30.06 ארוחת ערב וסרט באזור הספסלים.

18.07 קבלת שבת בים התיכון - פרטים בהמשך.

24.07 הקרנת סרט.

15.08 – ארוחת שישי בחדר האוכל.

נהנית לעבוד עם המון אנשים שתורמים מזמנם וכישרונם לבניית הקהילה הזו, בערבים, בחגים ובימי חול. תודה לתורמים וגם תודה למשתתפים.

שבת שלום

רכזת בניית הקהילה – עדי גל

תפילה לשלום החטופים

תהילים פרק קמב

א משכיל לדוד;
 בקיותו במערה תפלה.
 ב קולי, אל-יהנה אָזְעָק; קולי, אל-יהנה אָתְסָן.
 ג אֲשַׁפֵּךְ לִפְנֵי שִׁיחִי; צָרְתִּי, לִפְנֵי אֲגִיד.
 ד בַּהֲתַעֲטֵף עָלַי, רוּחִי-- וְאִתָּה, יְדַעַת נְתִיבָתִי;
 בְּאַרְח-זו אֶהְלֵךְ-- טָמְנוּ פֶּח לִי.
 ה הַבֵּיט יָמִין, וּרְאֵה-- וְאֵין-לִי מִפִּיר:
 אֲבַד מְנוּס מִמֶּנִּי; אֵין דֹּרֵשׁ לִנְפְשִׁי.
 ו וְעֲקָמִי אֲלִיד, יְהוּה:
 אֲמַרְתִּי, אַתָּה מַחְסִי; תִּלְקִי, בְּאַרְץ הַחַיִּים.
 ז הַקְשִׁיבָה, אֵל-רִנָּתִי-- כִּי-דָלוּתִי-מָאֵד:
 הֲצִילֵנִי מִרְדְּפֵי-- כִּי אֲמַצּוּ מִמֶּנִּי.
 ח הוֹצִיָּא מִמִּסְגָּר, נַפְשִׁי-- לְהוֹדוֹת אֶת-שְׁמֶךָ:
 כִּי, יִכְתְּרוּ צְדִיקִים-- כִּי תִגְמַל עָלַי.

יום פתוח ב'לוג'

לוג פלסטיקון, הונגריה

יום פתוח ב'לוג'

– הפקה של שרון - משי"א לוג ועובדי החברה, אירוע קהילתי מרשים. אירוע בו התערבבו אנשי המקום וילדיהם עם עובדי לוג וילדיהם המתגוררים ביישובי הסביבה וקצת רחוק יותר. המונים הגיעו לראות את נפלאות יצור בקבוקי ופקקי פלסטיק, שמעו הסברים על הטכנולוגיות השונות, עקבו אחר מסלול גרגר חומר הגלם מהמכלים לקרטון, התפעלו מהרובוטים וגם: אכלו גלידה ללא הגבלה, שתו מיצים מבקבוקי לוג, אכלו אבטיחים, ענבים, דובדבנים, פיתות דרוזיות ופיצות מקומיות וגם קיבלו שי: כובע עם לוגו של לוג ולוגו של חג ה-90, ופנקס /מחברת של לוג. תודה למפעל שלנו שמעבר ליום כזה פעם בשנתיים, גם מספק לנו מקומות עבודה ומעביר לנו מרווחיו.

סקר: יונתן

לפני כשלוש שנים (אפריל 2011) אשרה אספת הקיבוץ - כניסה למהלך אסטרטגי ב"לוג" - שכלל רכישת חברה בחו"ל והכנסת שותף לחברה.

המטרה היתה - רכישת חברה הפעילה בשוק התרופות - באירופה - ובעלת מוצרים הרשומים לתרופות בארה"ב. מהלך שיקרב אותנו ללקוחות, ויקל בתחרות מול מתחרים מקומיים - ויאפשר קפיצת מדרגה בהרחבת הפעילות.

הרציונל בהכנסת השותף - החזר השקעה לבעלים והקטנת הסיכון לחברה ובעליה והורדת עלות המימון.

לאחר התקדמות במקביל בשני המהלכים, החליטה הנהלת אגדה להפסיק את מסלול חיפוש המשקיע ולהתמקד באיתור חברה.

במהלך שלוש השנים שחלפו - נבחנו לא מעט חברות - ובתחילת 2013 אותרה חברת פלסטיקון - בהונגריה. חברה משפחתית הפועלת בשוק התרופות עם מחזור מכירות של כ- 5 מיליון אירו.

לאחר מו"מ בין הצדדים - נחתם מסמך עקרוני במאי 2013, בו נקבע ערך החברה, מותנה בבצוע שורה של בדיקות מקיפות ומעמיקות.

לפני כשבוע - התבצעה בשעה טובה רכישת 70% ממניות החברה - כאשר ללוג אופציה לרכישת יתרת המניות (30%) וגם את הנדלין תוך 4 שנים. שם החברה החדשה - "לוג פלסטיקון".

הרבה אנשים מתוכנו היו מעורבים בתהליך - ויוני בראשם. ועל כך הרבה הרבה תודה והערכה.

לפנינו משימות רבות - ובראש ובראשונה - מימוש פוטנציאל היצור במפעל, הגדלת המכירות, גישור על פערי תרבות, הטמעת דרישות האיכות שלנו בהונגריה ועוד ועוד..

כולנו תקוה שהחברה החדשה שבבעלותנו - אכן תפתח בפנינו אפשרויות להרחבה וצמיחה.

הנהלת 'לוג'

בהצלחה לכולנו !!

מקצוענות מעל לכל - שיחה עם איב מחנות האופניים

אין בארץ הרבה חנויות אופניים ברמה מקצועית כל כך גבוהה, אומרים יודעי דבר, ונראה שהצדק עימם.

כשהחלטתי לשכור את המבנה באשדות, אומר איב, השאיפה שלי היתה להתמחות במכונאות ולעסוק פחות במכירות, אבל המציאות גרמה לי לשנות בהדרגה את התפיסה. מכונאות אופניים אמנם נותנת לי פרנסה מכובדת, אבל יש מצב שאם אני לא נותן ללקוחות פתרון כולל בנושא ציוד, אז בעצם אני מפספס אותם, והם יגיעו אלי רק לצורך טיפולים; ולכן שמת לי למטרה לסגור את החללים עם תיקי שתיה, משקפי רכיבה, עזרים טכניים, ביגוד לסוגיו, כיסאות תינוק, תוספי תזונה, נעלי רכיבה וציוד נוסף, בהתאם לדרישות הלקוח; כי כל אביזר שחסר אצלי, הוא פירצה שקורצת למתחרה. אגב, הילודה הגוברת בעמק הירדן, ובאשדות בפרט, הביאו אותו להחזיק בחנות מספר דגמים של כיסאות תינוק (קדמים ואחוריים) וכעת אין צורך לנסוע לטבריה או מקומות אחרים. לאחרונה פתח איב דף עיסקי באינטרנט, עדות לכך שנושא השיווק הוא תחום קריטי שחייבים להשקיע בו.

גם בנושא המקצועי לא קופא איב על שמריו, ובעזרת ידע שרכש בשיפוץ בולמי זעזועים, שהוא תחום ייחודי שמעטים בארץ מבינים בו, הגדיל מאד את נפח העבודה וכתוצאה מכך גם את מעגל הלקוחות. רכשתי מיכשור מתאים, הוא מתאר, והיום במקום לשלוח את הבולם לחנות חיצונית, אני עושה את העבודה פה באשדות, לשביעות רצון הלקוחות ובהרבה פחות זמן. שיפוץ בולמים מצטרף להתמחות נוספת של איב בתחום בניית גלגלים שאותה למד בגרמניה והיא שהכניסה אותו חזק לתחום האופניים המקצועיים.

אשר לאופניים עצמם, הוא מחזיק בחנות מספר דגמים מובילים של אופני שטח במחירים שנעים בין 1600 ₪ לדגם הבסיסי ועד 17,000 ₪ לדגמים מתקדמים (שיכוך

המשך בעמוד הבא

איב נהור הוא 'מייסטר' - מכונאי אופניים מוסמך- ועם דיפלומה כמו שלו, שהיא פרי לימודים ארוכים וקשים, יכול היה להצטרף בלא כל קושי לאחד ממועדוני היוקרה שנוטלים חלק בטור דה פרנס שיחל בקרוב, אלא שהוא החליט שלא זה הכיוון שלו.

עד לפני כשנתיים היה איב שותף בחנות האופניים 'אימפריאל' באפיקים, אבל ברגע שהחנות שינתה כיוון ומרכז הכובד שלה עבר מאופניים מקצועיים לציוד קמפינג, החליט איב לצאת לדרך חדשה ופתח חנות משלו באשדות על חשבון מחסן שמן זית ומחסן נוסף שצמוד אליו. חנות האופניים של איב, מאה מטרים רבועים גודלה, מכילה ציוד אופניים מקצועי ברמות הכי גבוהות בשוק, וממקדת סביבה קבוצה הולכת וגדלה של רוכבי שטח מקצועיים מכל האזור.

החשיבה על כל פינה במבנה, והפיכתו ממחסן זנוח לחנות פאר, מאפיינת את איב (בן אפיקים וחבר הקיבוץ עד לא מזמן) שסומך בעיקר על עצמו, והסיבה העיקרית בגללה בחר להתמקם באשדות ולא במקום אחר, היא שמעגל גדול של לקוחותיו נמצא בישובי עמק המעיינות והוא לא רצה שבינו לבינם תקום חנות נוספת. מבט על רצפת החנות מבליט את הפרקט המיוחד (פרקט לימינציה) ששינה לחלוטין את אופי המקום והפכו למושך ואטרקטיבי, ולא רק עבור רוכבי אופניים. המבנה סוייד לבן, העמודים נצבעו בצהוב, הותקנו מזגנים חדשים, צילומים נתלו על הקירות, תא מדידה, ויטרינות, פינות ישיבה כוור, מקרר, בר-מים ועוד היד נטויה.

מקצוענות מעל הכל – המשך

בונה עבורו את 'החליפה'. החליפה שאני תופר נחשבת אמנם ליקרה יחסית, אבל בנושא האיכות אני לא מוכן להתפשר, אחרת אני מאבד מרכז כובד. לעולם לא אשאל מראש 'מה התקציב'. פעם נהגתי לעשות כן, והיום, לאור הנסיון שרכשתי, אני יודע דרך שאלות ותשובות להעריך את התשובה, גם מבלי לשאול את השאלה המפורשת. דרך השיחה אני מציע לרוכב כמה אופציות ואנחנו מתקדמים צעד אחר צעד עד המטרה. לשמחתי אני יכול להגיד שבתשעים ותשעה אחוז מהמקיס אני לא טועה, וההתאמה כמעט מושלמת. ברור שבחירת האופנים היא רק צעד ראשון, שלאחריו נוצר קשר קבוע, ויש לקוחות שעובדים איתי כבר שנים ואנחנו כמו משפחה.

איב בן ה-34 גר באשדות מספר תודשים (מעל מירה'ילה שמיר) בחברת כלבת הרטריבר גולי וחברתו לחיים חן. הוא נולד והתחנך באפיקים. אימו (בת למשפחת בלדב הנתנייתית) גרה בקיבוץ, אביו בגרמניה ואחיו בקיבוץ איילת השחר. עד לפני כשנה היה חבר אפיקים במגמת קליטה, אבל בגלל מחלוקת עם הקיבוץ על גודל הדירה החליט לבטל את חברותו (זה לא השתלם לי כלכלית...). ויצא לעצמאות. למרות שעזבתי, אומר איב, המון חבריה מאפיקים באים לשתות אצלי קפה, לשאול מה נשמע, והקשרים הטובים נמשכים כמקודם.

עושה רושם שאתה עובד המון שעות ביום...
אני מתחיל בשבע וחצי בבוקר ועובד עד שעות הערב המאוחרות עם הפסקה קטנה באמצע. לשמחתי, בימי שישי מצטרפת אליי חן, בת הזוג שלי (סטודנטית מזכרון שלומדת ברחובות) שעוזרת לי מאד במכירות ומשחררת אותי למשימות נוספות. בשבתות הם יוצאים לרכיבה משותפת, 30 ק"מ בשטח, ובכלל, עושה רושם שהזיווג הזה יבשיל לכדי נישואים.

המשך בעמוד הבא

מלא). מי שרוצה יותר מזה, יקבל על פי הזמנה מיוחדת. יש כמובן גם אופני כביש, אבל שם הדרישה נמוכה יותר. למרות הקו המקצועני של החנות, שומר איב מקום של כבוד ל'אופני קיבוץ' במחיר עממי של כמה מאות שקלים, ומי מכס שירצה לרכוש זוג כזה, איב ישמח לשרת אותו.

עם האוכל בא התאבון?

תראה, למרות שאני לא חנות רשת שלי מצמין, הרשת שולחת אליי תקלות שהיא לא יודעת להתמודד איתן כמו בניית גלגל, תיקון ציר קדמי או תיקון בולמים, שאם אתה לא מומחה בתחום זה אתה יכול להרוס, ובמקום להרוויח 200 שקל להפסיד 1000. לכן חשוב שתזהה נכון את התקלה.

מי הלקוחות שלך?

איב: רוב הלקוחות מגיעים מרמת הגולן (קצרים ודרומה) שזה המעגל הכי פעיל, יש לי רוכבים מכפר תבור, גבעת אבני עמק הירדן ועמק המעיינות. הפעילות הכי חזקה היא בימי שישי, אז מגיעים לחנות רוכבי שטח רבים. לעומת העלייה התלולה ברכישת אופני שטח, כולל הציוד הנלווה, מורגשת האטה משמעותית בקניית אופני-כביש, בעיקר כי אנשים מפחדים. אחת הדוגמאות לביקוש הגואה בתחום אופני השטח, היא קיבוץ מעגן, שם נרשמה בשנה האחרונה עליה דרמטית במספר הלקוחות בשיטת 'חבר מביא חבר', 'בן מביא אבא' וכו'. מסתבר שלמרות המחאה החברתית, הפרוטה מצויה בכיסם של אזרחי הפריפריה, שמוכנים לשלם סכומי כסף גבוהים יחסית תמורת התענוג. דווקא בעמק הירדן, מדגיש איב, הלקוחות צנועים יחסית לאזורים אחרים ומוכנים להסתפק במעט פחות. כל רוכב והחליפה שלו.

איך 'תופרים חליפה' לרוכב?

אני שואל שאלות מכווניות כמו: איפה הולך לרכוב, אם מעדיף רכיבה אגרסיבית על גבי סלעים, או דווקא שבילים פסטורליים. ככל שאני שואל יותר אני קולט את תמונת המצב מהו בעצם צריך, ולאחר ששנינו מבינים, אני

מקצוענות מעל הכל – המשך

מה השלב הבא?

אני הולך להקים די בקרוב מסלול חוייתי לרוכבים, שידמה תנאי שטח. הכוונה למתחם די מוזנח שמצוי בין מגרש הכלים של הגד"ש לבין סככת המשאיות, שאותו אני עומד להכשיר כמסלול ניסוי עבור רוכבי שטח וכאלה שמתלבטים איזה אופנים לקנות. יהיו שם עליות, ירידות, קפיצות, פיתולים, מסלעה- משהו מאד חווייתי. כמובן שהשטח יהיה מגודר כדי שלא יכנסו אליו אנשים לא מורשים. זו השקעה די כבדה, אבל צריך כל הזמן להסתכל קדימה ולהאמין במה שאתה עושה.

אומרים שבפריפריה קשה להתפרנס...

למרות שיש לי הצעות בחוץ, אני לא מתפתה. כבר הייתי שם. לא אכפת לי להרוויח פחות אבל לעשות את מה שאני אוהב עם האנשים שאני אוהב. ואפשר בפירוש להרוויח. עזבתי שותפות אחרי שהחנות גלשה לכיוונים שלא נראו לי ומרכז הכובד שלי אבד. כאן אני מרגיש בבית, למרות שלא נכנס לנישות של אופנים פשוטים שעשויים היו להגדיל לי את הרווחים, כי התחום הזה לא מאתגר אותי. כנ"ל לגבי תלת אופנים או אופנים חשמליים, משום שאלה לקוחות שאינם ספורטאים. אני רוצה ראש שקט להתמקד בנישה שלי. לא אכפת לי להפסיד כמה שקלים אבל להתעסק בתחומים שבאמת מעניינים אותי.

שכחתי לשאול איך בכלל הגעת לתחום הזה של אופניים מקצועיים

הייתי רוכב שטח פעיל משנת 97. בסוף 2001 השתחררתי מצה"ל (מט"ק בשריון) ונסעתי לגרמניה, שם חי אבא שלי. תוך כדי לימוד השפה הגרמנית, חיפשתי עבודה שתפרנס אותי ותממן את לימודיי. אבא שלי מצא בעיתון מודעת 'דרושים' ליבואן אופנים מקומי. ניגשתי, ומתוך 42 מועמדים לקחו אותי, עם הגרמנית הלא מושלמת שלי. התפקיד שלי היה לבנות גלגלים של אופנים לפי דרישת היצרן, וכעבור מספר שעות הייתי נוסע באופנים לקצה השני של העיר, להשלים את לימודי השפה. כך נכנסתי לתחום האופנים. ראיתי שהעניין מושך אותי

והחלטתי ללמוד את המקצוע על בוריו. כדי ללמוד מקצוע של מכונאי אופנים אתה חייב עסק שיסכים להעסיק אותך ויכיל 'מייסטר'-מורה. בעסק שעבדתי היה מייסטר כזה וקיבלו אותי שם בתור מתלמד עם שכר מינימום למחיה ולימודים על חשבון המדינה. פעמיים בשנה, בכל פעם למשך חודשיים, הייתי הולך למכללה מקצועית לאופנים, שם רכשתי את כל הידע התאורטי ובמקום העבודה את הידע המעשי. תוכנית הלימודים עשירה ומגוונת, וכוללת מגוון רחב של תחומים במסלול ארבע-שנתי, שמבחינה מקצועית נחשב לטופ שבטופ.

מעבר לחודשיים המרוכזים ניגשתי לקורסים נוספים בתחומים של בניית גלגלים, חוזק מתכות ומכירות, כאשר מקום העבודה משלם לי את שכר המתלמד. בסוף הלימוד אתה ניגש למבחנים מרוכזים, תאורטיים ומעשיים, הבנויים פרקים-פרקים, מטעם ארגון עובדי המלאכה הגרמני; החל מבניית גלגלים, דרך עיבוד שילדה ועד דו- שיח עם לקוח. בסוף הבחינות אתה מקבל תעודת איש מקצוע, ועם זה ניתן להשתלב בחנויות הטובות ביותר, ליהנות ממשכורת מכובדת וגם ליטול חלק ביטורים המובילים.

הכל עמד לנגד עיניו של איב, שהוא בעל אזרחות גרמנית, אלא שהוא החליט לבוא לארץ ולקדם את ענף האופניים המקצועיים לרמות הכי גבוהות. למיותר לציין, שבעלי מקצוע ברמתו, ניתן למצוא בארץ על כף יד אחת. זו אגב אחת הסיבות, לדבריו, מדוע יבואנים אוהבים לעבוד איתו ודווקא איתו.

פסיכולוגיה ואינטואיציה

עבודה מול לקוחות דורשת יכולת לאבחן את מי שניצב מולך, אומר איב, וכדי לתפור חליפה הולמת אתה צריך להיות פסיכולוג ולא פחות מכך בעל אינטואיציה שתוביל אותך למקומות נכונים. עשר שנות ניסיון מדברות בעד עצמן, אומר איב, ובמבחן התוצאה אני מצליח לקרוא נכון את השוק ולכן רוב ההחלטות שאני מקבל מדויקות.

סוף בעמוד הבא

מקצוענות מעל הכל – המשך

רגע של לשון עברית...

מהו פירושה של המילה "שח-רחוק"?
 בוודאי רבים מאיתנו יאמרו, ובצדק, כי זהו
 השם העברי לטלפון; אך האם מישהו פעם
 נתקל במילה זו במסמך רשמי כתחליף
 למילה המקובלת, ואני לא מדבר על תשבצים
 ודומיהם. ובכן, המילה "שח-רחוק" היא
 מחידושיו של מחיה השפה העברית, אליעזר
 בן יהודה, ומועד 'המצאתה' הוא כנראה
 תחילת המאה ה-20 (את המועד המדויק לא
 הצלחתי למצוא).

האם נעשה ניסיון להכניס את המילה
 החדשנית לשימוש תקני בשפה העברית
 המדוברת? ובכן – לפני כשבועיים, במהלך
 קיטלוג של חומר ארכיוני (בארכיון הטכניון
 בחיפה בו אני עובד) נתקלתי במספר
 מסמכים משנות השלושים בהם מופיעה
 המילה, ובהם מברקים שעל כותרתם מופיע
 הסלוגן "שירותי הדואר, המברקה והשח-
 רחוק של פלשתינה" או בשפה של היום:
 "שירות הדואר והטלפון הארץ-ישראלי".
 במכתב נוסף מאותה תקופה, שנשלח מאת
 משרד בחיפה, כתוב "מספר שח-רחוק".

המסמכים הללו הם עדות לניסיון אמיתי
 להכניס את המילה לשימוש יום-יומי בשפה
 המדוברת באותה תקופה, ניסיון שלא צלח,
 כפי שלא צלחו ניסיונות להתאים מילים
 עבריות אחרות; למשל טלוויזיה = תבטת,
 או פיג'מה = נמנמת, ויש דוגמאות נוספות.
 אבל... בניגוד למילים אחרות ששמן העברי
 כמעט ולא מוכר – שמו העברי של הטלפון
 מוכר בהחלט, וכעת מסתבר שאף היה
 בשימוש מסויים!

דן אמיתי

יחד עם זה, אני צריך מעט יותר פנאי לראות
 קדימה ולהגיע למקומות שם באמת השמים
 הם הגבול. אני לא עובד עם יועץ עיסקי אבל
 מתייעץ עם רואי חשבון, שהם על פי רוב
 אנשים קטני-אמונה שחוששים מסיכונים
 ורואים את השחור. כאיש של יזמות, אני
 מאמין בעצמי והולך לפי הרגש
 והאינטואיציה והתוצאות מדברות בעד
 עצמן. אני ילד גדול שמקבל החלטות ואוהב
 לקחת סיכונים מחושבים.

אברון

מזל טוב!

לחן ואסף קליין
 להולדת הבן
 אח לעוז
 לאודי ומנחם כהן
 להולדת הנכד
 לרחל כהן
 להולדת הנין
 מזל טוב לכל המשפחה!

בבריאות וברוחה

שנוכל להתארגן טוב ולדעת כמה אנשים יוצאים.

ביטוח מגן בריאות

חברים שאושפזו לאחרונה מוזמנים לפנות אלי כדי שנתבע את חבי הביטוח. אתם זכאים לקבל זיכוי על כל יום אישפוז כ-500 ₪. מדובר באישפוז מהיום הרביעי, או במקרה של ניתוח מהיום הראשון.

קיץ

בימי הקיץ אנא הקפידו בשתיה מרובה, לחבוש כובע ולהשתמש בקרם הגנה, אנא שמרו על הילדים, מנעו מהם חשיפה לשמש ובשעות החמות להיות במקום קריר ומקורה.

לכל חולינו בריאות טובה ואיכותית.

*ולכולם יהיה קיץ נעים, קריר
ויעבור בריאות!*

עדה חזן

מי שאין פניו מאירות – גם נפשו שרויה
בחשכה.

א. שלונסקי

בשעה טובה חלו לעבוד במרפאה הרופאות המחליפות של מרתה. דר' אביטל מרגלית ודר' ענבל שהם. הן משלימות אחת את השניה. מעבירות ביניהן מידע על המטופלים, כך זה מונע מלחכות זמן רב לרופאה מטפלת.

יש חוות דעת טובה מאד על הרופאות. נאחל להן התאקלמות טובה, ושלא יהיה צורך...

לימודים

בימים אלו מסתיימת שנת הלימודים בבתי הספר ומכללת הגימלאים שלנו 'ביתנו'. החברים שלמדו במשך השנה מאד נהנו מהמבחר הרב ש'ביתנו' מציע. אני קוראת לחברים בני שישים פלוס להצטרף ללימודים, יש גם לימודים אחה"צ לאנשים עובדים.

בחודש יולי 'ביתנו' מקיימים הרצאות וטיולים. שימו לב לפירסומים. מסיבת הסיום תהיה באפיקים ביום שני 30/6/14, בתכנית כיבוד קפה ומאפה ומחזה מוזיקלי 'מגילות המנגינות'. יש הסעה למסיבה, פרטים על לוח המודעות בח"א ובאינטרנט.

נקודת ייעוץ לגימלאים

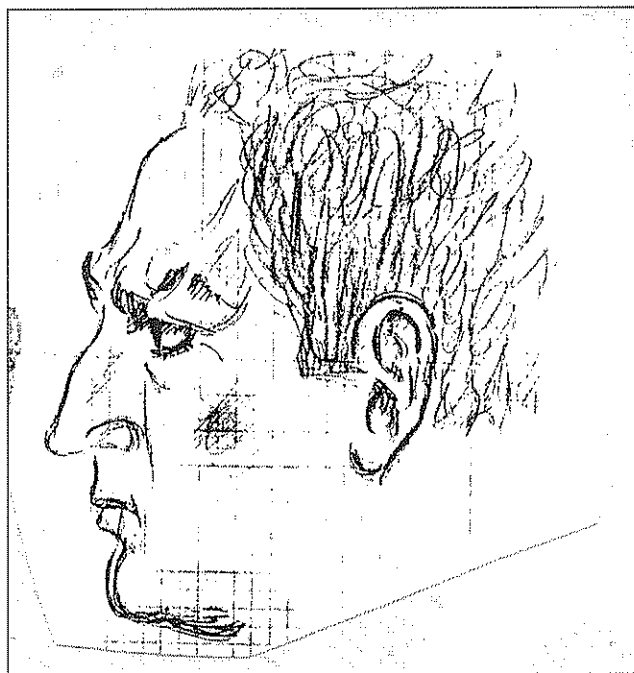
מזה מספר שנים עמותת 'המייסדים' מנהלת נקודת יעוץ לגימלאים בנושאים הקשורים לביטוח לאומי, מיצוי זכויות במשרד הבריאות, זכויות ארנונה במועצה האזורית עמח"י, מיצוי זכויות לניצולי שואה, ביטוח מושלם, מטפלת זרה בבית ועוד... פרטים ניתן לקבל אצל עדה.

טיול +70

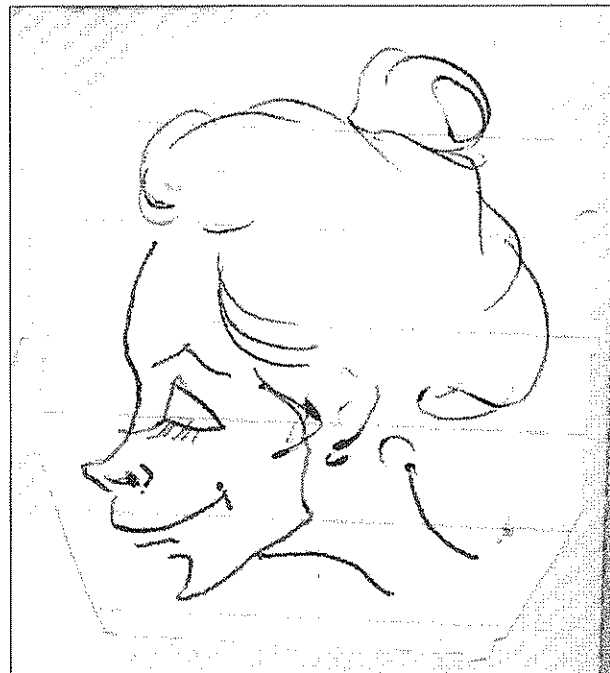
אנו מארגנים טיול לחברים המבוגרים המתקשים בהליכה, לבני שבעים פלוס. הטיול יצא ב-8/7/14. נשלחו מכתבים אישיים לחברים – נשמח עם כל משתתף, אנו נסייע למתקשים בהליכה (מעטה), מקווה שתהנו וישאר טעם של עוד.. אנו רוצים לסגור את ההרשמה עד השבוע הבא, כדי

פני אשדות מדורי דורות

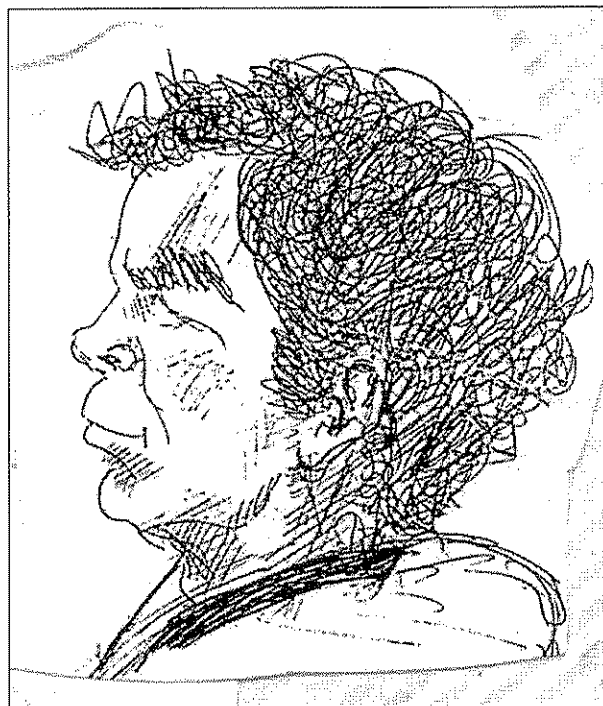
ציורים שצייר דובי שושני לאורך השנים...
ארבע חברים שהיו איתנו ועברו למחוזות אחרים

יחיאל רגב

יעל שטויר

שושו נתן

תרזה נתן

יומנו של חלוץ - ע. זאבי

החל מביצות החולה בטרם נעלמו, וכלה בלימוד המדבר, הערבה וההר. היינו יוצאים למשך שבועות לסיורים, מצויידיים במזון, מעבדה ניידת וציוד ללינת חוץ. הכל היה עמוס על הגב ולהליכה ברגל. מלאנו את האוספים במוצגים מהזואולוגיה והבוטניקה. התלמידים היו נלהבים לצורת הלימודים החופשית ומוקירים את המורים שהיו לנו גם חברים וידידים. למדנו רוב שעות היממה, עבדנו קשה והעמקנו. ידעתי כמה התקדם המדע והשתנה, מאז הידע שקיבלתי בגימנסיה הרוסית בנעורי.

מזלי הטוב זימן אותי להיות וללמוד במחיצתו של המורה הנלהב יהושע מרגולין שהיה חניך האסכולה הרוסית הרצינית שלפני ליסנקו. את הטיולים במחיצתו, בהם ראינו וחשנו את התעוררות הטבע בבוקר השכם בטרם זריחה, בעוד הכל לח ומטולל, זוכרים היטב כל אותם שהשתתפו בטיולים אלו. היינו יוצאים לגדות הירקון לשמוע וללמוד ציוץ ציפורים מתעוררות, לראות פתיחת ניצני הפרחים, לשאוף ריח הטבע הרענן של הימים ההם כשתל אביב היתה קטנה והירקון לא מזוהם.

שמעתי שיחותיו של מרגולין על תופעות טבע, על היופי שבו. בשיחותיו לא היה מדגיש דווקא את הצד המדעי; הוא תיאר את הטבע, שר אותו, היה מביא עובדות וידע רב מן הנעשה בטבע ומדגיש אותם. בשיחותיו, היה מביא תיאורים ועובדות מספרותינו העתיקה ומתפעל מקדמונינו מידיעתם ותיאורם את הטבע של ארצנו, אותה חיו והוקירו.

מרגולין מת בשנת 1947 ונקבר על הגבעה המיוערת באזור טבעון שעליה הוקם סמינר למורים של הקיבוצים – 'אורנים'. ירושתו – מאות רבות של מורי טבע וביולוגיה שאותם אפשר לפגוש בכל פינות הארץ, וזוכרים בחיבה דמות נלבבת של 'הדוד' יהושע מרגולין שבעצמו לא הקים משפחה ונפטר ערירי.

סוף בעמוד הבא

בשנת 1945 הוצע לי לצאת להכשרת מורים במקצועות הריאליים בסמינר הקיבוצים שבת"א למשך שנתיים. אחרי בירורים הסכמתי. לפני כן נבחרתי לוועדת מינויים של המשק. במשק הסתמנה כבר מחלוקת קשה בין התומכים באיחוד התנועה הקיבוצית, לבין נאמני ייחודו של הקיבוץ המאוחד. שני הצדדים חשבו אותי לניטרלי. היינו צריכים להרכיב את מוסדות המשק באיזון מתאים בין המחייבים למתנגדים. היינו שלושה, ואני נקבעתי לרכז את הוועדה. הייתי צריך להשתמש במיני תחבולות על מנת להשביע רצון הצדדים ולשמור על שיווי משקל עדין ביניהם. החיטוט המתמיד בתוצאות האפשריות והחשש שבסופו של דבר אצטרך לקבל על עצמי תפקיד בתור נייטרלי, המאיסו עלי את התפקיד. רציתי להשתחרר מהמועקה ונאחזתי בהצעה שהוצעה לי לצאת ללימודים.

סטודנט לביולוגיה

נעשיתי סטודנט בגיל 41. בתחילה יצאתי יחד עם בנימין עוז לטכניון. בנימין יצא ללמוד פיסיקה ומתמטיקה ואני למדתי ביולוגיה. לאחר חודשיים נוכחתי שבטכניון לא אקבל את ההכשרה הנאותה להוראת ביולוגיה ועברתי לת"א לסמינר הקיבוצים לכתה מיוחדת ללימודי ביולוגיה. הכתה מנתה בסך הכל 17 תלמידים, רובם מבוגרים כמוני, חברים במשקים שונים. היה לי מזל שבאותה שנה התארגנה כתה מיוחדת. מורי הכתה היו אנשים נלהבים ללמד, להפיץ דעת וידע, ולתת לתלמידיהם המבוגרים כל שביכולתם על מנת להרחיב אופקיהם. הם היו בקיאים במקצועם ובעלי ידע ואהבה לטבע הארץ. שקעתי בלימודים, בקריאת ספרות מקצועית ובעבודה מעשית במכון הביולוגי במעבדה שעל יד הכתה, כשלרשותי עומד מיקרוסקופ שאותו רכשתי. העבודה עם המיקרוסקופ היתה לי לתחביב. הוא פתח לפני עולם חדש אותו לא הכרתי כמעט והיה לי כספר טוב. מדי פעם היינו עולים לירושלים להר-הצופים לשמוע הרצאות מיוחדות מהמרצים שעל ההר. הכרה מעשית של טבע באזורי ארץ שונים, עשינו באמצעות הסיורים הרבים,

יומנו של חלוץ – סוף

אשדות בשבילי... שלי...

חזרתי הביתה לשנת הלימודים של 1947. התחלתי לבנות חדר מיוחד ללימודי טבע שהיה גם מעבדה לעבודה מעשית בעת השיעורים. את המרפסת רישתתי, התקנתי אותה לבית-גידול.

היו לי ידיעות בשאלות ביולוגיות ויכולתי להמשיך ללמוד ולהתקדם בעצמי ע"י קריאה בספרות מדעית. יכולתי לעקוב אחר חידושים בביולוגיה גם בפרסומים מדעיים. רב היה רצוני להקנות לתלמידי ידע והבנה במקצועות שלימדתי אותם, ובעיקר להקנות להם הרגלי הסתכלות, התעניינות וקריאה כדי שיוכלו להתקדם בעצמם. יתכן שלפעמים דרשתי מהם יותר מדי. אם הצלחתי או לא, יגידו מי שהיו פעם חניכיי, שכיום הם מבוגרים ואבות לילדים.

ערך: אבנרון

אלף טוב וברכות חמות
לאימא' דוד
מאלאות אה 80
בריאות וכל טוב!

בשעה טובה!
היאה ודניאל סאלסון
וילדיהם - אוריה, קורן, נור
נכנסו לביתם בהרחבה
ברחוב אלון
קליטה נעימה!

עצי התות ועצי התאנה שהניבו פרי בשפע, אכלנו ואכלנו, כמה שרצינו. העצים היו ע"י הסנדלריה, במקום בו נבנו שלושת הבתים הדו-קומתיים.

המשחק "רווק זקן" ועוד אחרים, ששיחקנו, ילדי הכיתה, על הדשא הגדול, מידי יום שישי לאחר ארוחת הערב. משחקים שיומנו ללא מדריכים.

משחק "קדרים באים", ששיחקנו בריבוע של הבריכה, שם המים היו הכי עמוקים. חלק זה של הבריכה כוסה באדמה ונשאר בזיכרון של כל בני אשדות.

ליג בעומר צויין מידי שנה כיום מחנאות, סביב בריכת האגירה, הסמוכה ל"גן אבנר אלטר".

הפעילות כללה את כל ילדי ב"י"ס, מ-א' עד ח' וכל שנה התעצמת, כי גדלת בשנה.

השינה בלילות הקיץ החמים, מאחורי "בתי הרכבת", בית הילדים שלנו, בחוץ כשהמיטות שלנו, זו ע"י זו בשורה, לכל מיטה כילה נגד היתושים. לפני שנרדמנו, שרנו והתבדחנו, היה כיף...

אשדות בשבילי מחנכי בבית הספר: דיצה קורן, יהודה בן פורת וצביקה זקצר.

אשדות בשבילי החגים שנחוגו ברוב עם ותמיד לפי המסורת המקובלת והמסורת האשדותית.

אשדות בשבילי הורי האהובים נעמי ונפתלי כץ וכל חבריהם שהלכו לעולמם.

אשדות בשבילי בית אמיתי...

אסתר שימרון

ארכיון אשדות יעקב איחוד
מעייזבונם של נחמה וצביקה זקצר

<p>אולי קריירה בצבא? או שמא סתם משרה טובה? אולי ארמון בראש כרמל? שר תהיה בישראל. שמא מכונית פרטית או נסיעה לארצות הברית? הכל! הכל יהא שלך רק מכור לי נפשך <u>ותחתום לי בדמך.</u> לא אובה ולא אחפוץ וחדל עלי לחוץ כלך מפיסטו! הסתלקה הקבוץ חזק ממך.</p>	<p>בעבר הקרינו סרטים בבית קרפ פעמיים בשבוע, בכל פעם שתי הקרנות. הקרנה אחת היתה למבוגרים שהם בדרך כלל משכימי קום, וההקרנה השניה היתה לצעירים שיותר אוהבים להתערות עם הלילה.</p> <p>פעם הביאו לאשדות את הסרט "פאוסט" באחת מהגירסאות הצרפתיות שלו. הסרט הזה השאיר רושם עז על נחמה וצביקה זקצר ז"ל, שכתבו דיאלוג בו מפיסטו מפתה את פאוסט הקיבוצניק טהור-הנפש לנטוש את דרך חיי השיתוף והשוויון. הדיאלוג איננו מתוארך, אך אפשר להעריך שהוא נכתב מתישהו בשנות השישים.</p>
<p>3. מפיסטו: בחור אומלל! בחור טיפש מקבוץ לא התיאש. מה אעשה כעת, עכשיו או, הנה קהל כה רב הן רבים פה חברים גם זקנים, גם צעירים נשמתם הקבוצית ימכרו כדבר סדקית מי מוכר פה נשמתו יגש אלי, יותר שכרו. הוזהרתיכם חברים גם זקנים, גם צעירים מתהלך מפיסטו זה כך בתוך המחנה זרע של יאוש זורה אל תתנו לשד הזה להיות גבור המחזה.</p>	<p>המסכה: מפיסטו מבקש את נשמתו של "פאוסט" הקבוצניק:</p> <p>1. <u>פאוסט:</u> קבוץ קבוץ חיי חופש ודרור תמיד לעבוד פה כמו חמור שתוף, שוויון, עזרה הדדית לעזאזל! אוף זה זיפט. כמה חם, כמה מחניק לו לפחות היה "ארטיק".</p> <p><u>מפיסטו:</u> השלום לך פאוסטשיק החפצת בארטיק הא לך מלוא התיק כל אשר תחפוץ נפשך רק תרמוז: יותר לך את כל זאת בתנאי קטון:</p> <p><u>פאוסט:</u> מהו? מהו הנידון? <u>מפיסטו:</u> זה הוא, זה פרט קטן מנוסח כדלקמן: לי תמכור את נפשך ותחתום לי בדמך.</p>
<p>והנה דוגמא לכתב היד (של נחמה) במקור:</p> <div data-bbox="383 1657 766 1904" style="border: 1px solid black; padding: 5px; margin: 10px 0;"> <p>אם בקנים וגם בקנים נשמתם הקבוצית אמכרו כדבר סדקית מי מוכר פה נשמתו יגש אלי, יותר שכרו.</p> </div> <p>שבת שלום, שאול ינאי</p>	<p>2. <u>פאוסט:</u> את נפשי הקבוצית כך למכור כדבר סדקית? לא אסכים ולא אובה דבר בליעל שכזה כי יקר לי הקבוץ מכל השפע שבחוץ.</p> <p><u>מפיסטו:</u> שמע ברנש כדאי לך! כל תרצה יהא שלך:</p>

השנים - מראשוני אשדות מתוך עבודת שורשים של ילדי המשפחה

וטל וסב לשבעה נכדים. כל ימיו היה חבר אשדות יעקב.
"ספריית אשדות איחוד וחדר העיון הצמוד לה, קרויים על שמו של קלמן שץ."

מסרה: נילי שץ

הערה: המידע שלעיל שגוי, הספרייה וחדר העיון של אשדות איחוד – קרויים על שמו של החבר ישראל מהרש"ק.

"קפה חינוד"

הורים, חברים, אנשי הרחבה (איחוד ומאוחד) וכל מי שהחינוד יקר לליבו...

מוזמנים לערב "קפה חינוד" ביום ד'

ה-2.7.14 שעה 20:00.

בערב זה נקיים המשך לשיח החינוכי המתגבש בקהילת אשדות.

המקום: מועדון 'בית קרפ'.
הנושא: ציפיות מהחינוד החברתי באשדות.

בתכנית:

- כוס קפה עם אווירה פתוחה וחברית
- סרטון ודברי פתיחה- גיא צליל
- הרצאה - עקרונות החינוך החברתי - עילם בר-לב
- "שולחנות עגולים" – ציפיות מהחינוד החברתי (הנחייה מקצועית)

מנחים:

- עילם בר-לב - רכז חינוד חברתי מחוז צפון-תק"צ.
- ניצן ארזי גולן – הורה ומנחה מקצועית.
- מיכל גרינבוים - הורה, ד"ר ומנחה מקצועית מובילים:
- גיא צליל – מנהל חינוד חברתי באשדות.
- עומר בן נאים – רכז/מדריך נעורים באשדות.

מחכים לפגוש אתכם,

הצוות המוביל

כשאומרים 'שץ' הכוונה לקלמן שץ שהגיע בתחילת 1922 לבקר חבר רוסי שהיה אחד מקבוצת 'הבשקירים' שישבה בגשר. קלמן שץ והחבר המארח יצאו בסוף יום העבודה לשמירת לילה. על גדות הירדן הזורם ישבו השנים לנוח על רקע צווחות האווזים, כשהלבנה המשתקפת במים. במלוא הדרה, משמשת תפאורה הולמת ורקע פורה לחלומות על יישוב השממה.

שץ נשבה בקסם המקום ונשבע להאחו בו ויהי מה. בתוך שבועות אחדים התפזרה לה קבוצת הבשקירים לכל קצווי ארץ. שץ, אשתו מאשה ואשה נוספת בשם אורה, נותרו לבדם כאשר שץ, בכוחותיו הדלים, מעבד את השדות.

ואז פוגש שץ את אברהם ברץ מדגניה ומשכנעו שגשר מקום אידאלי להתיישבות: יש מים, שטחי חקלאות ותחבורה, רכבת העמק. בתחילת 1924 נפגשים ברץ ושץ עם אנשי קבוצת 'אחדות' - קבוצה איכותית, אידיאליסטית ומלאת נחישות - בבית בכרם בירושלים ובאסיפת הגרעין מחליטים לשלוח שני 'מרגלים' שיבואו לראות אם טובה הארץ. השניים שנבחרים למשימה הם שחטר וזאב קרפ. הללו מגיעים בחורף 24 עם לייזר קרפ, הבן הבכור של הקיבוץ. בתוך עשור עלתה החבורה להתיישבות באדמות דלהמיה, כאשר רבים מהם עובדים אצל רוטנברג במפעל החשמל בנהריים, אחרים בתקלאות ובחינוד הדור הבא. באותן שנים מוקם מפעל השימורים והמיצים 'אשד'.

שץ היה בין מקימי חברת 'הזרע' בשנת 1939 עם צדוק רוזנטל מגן שמואל - במושגים של היום - סטארט אפ של ממש. החברה שקיימת עד היום, נרכשה בשנת 2003 ע"י החברה הצרפתית ג'ינטיקס. בשנות החמישים והשישים היה שץ מנהל האגף החקלאי במשביר המרכזי, ובתוקף תפקידו שיווק בכל הארץ טרקטורים וציוד חקלאי לסוגיו, מספוא וזרעים. ב-1968 נפטר שץ בגיל 70 נשוי למאשה, אב לאורה, שמוליק

קול קורא – דור ההמשך

ולשמור על תנאים אחידים לכלל המועמדים תוך התייחסות לכלל הקריטריונים הרלוונטיים. אנחנו מקווים ומאמינים כי חברי היישוב יראו בחשיבותו של תהליך קליטה ישר ושוויוני עבור אותם בנים וככה המשקף את פניה של הקהילה שבה אנו חיים.

רות ויונתן שטייננדל, נטע ורוני כהן, תמיר גל, נואית ואורן ברגר, מורן פולק, כרמל גנץ, אורין וארז פולק

חברות וחברים יקרים

בחודשים האחרונים שותפים רבים מאיתנו לתחושה כי השירות במרפאה האזורית אינו מספק בלשון המעטה. מחסור ברופאים, המתנה אין קץ לאחיות, רפואת ילדים שאינה עונה על הצרכים ועוד ועוד.

ראש המועצה, רכזות הבריאות וכל יתר העוסקים במלאכה ניסו, מנסים ובוודאי גם ינסו לתקן ולשפר, אבל גם אנחנו לקוחות המרפאה יכולים וצריכים לסייע.

במסגרת הניסיון ליצור דיאלוג עם הנהלת קופת החולים נאות מנהל מחוז הצפון בקופה מר יורם סגל להיפגש עם הציבור בעמק, לשמוע את הביקורת ואת הציפיות ולהשמיע את עמדת הקופה באופן ישיר וללא מתווכים.

אנו שמחים להזמינכם למפגש פתוח עם מר סגל, שייערך **ביום ב', ה-14 ביולי 2014, בשעה 16:30, בחדר האוכל של קיבוץ אשדות יעקב איחוד**. ההשתתפות במפגש פתוחה לכולם: צעירים ומבוגרים, חברי קיבוצים ותושבים. כולם מוזמנים לבוא לשמוע ולהשמיע.

המטה להבראת מרפאת עמק הירדן

לפרטים נוספים: עידן גרינבאום, אשדות איחוד, 054-8811808 בפייסבוק: "מבריאים את מרפאת עמק הירדן"

מזה חמש שנים שהקליטה לחברות בקיבוץ מוקפאת בטיעון של התכנסות, חשיבה מחודשת והתאמה של קליטת חברים חדשים לצביון הקהילתי המשתנה. והנה בשלו התנאים ולאחר מאמצים רבים הסדר הקליטה החדש עומד כמעט שלם, רגע לפני הוצאתו לפועל. בשבועות האחרונים, רגע לפני השלמת התהליך, מחליטה מועצת הקהילה בניגוד גמור לעקרונות ההסדר החדש ומוותרת למספר משפחות על דמי ההצטרפות (50,000 ₪) ואף אינה מעמידה למבחן את התנאים הבסיסיים לקבלה ובכך פוגעת פגיעה חמורה בעקרון השוויון ובעיקר משאירה אותנו כבנים ומשפחות הרוצים להיקלט לחברות בקיבוץ בתחושה מאוד לא נוחה.

אנחנו, בנים ומשפחות המתגוררים כאן בקיבוץ כחלק מהקהילה שנים מספר, חשים אי צדק וחוסר הגינות מצד הקיבוץ על התנהלותם בתהליך הקליטה והחלטתם להוציא משפחות מהכלל על פי שיקולים כאלה ואחרים (ניתן למצוא עבור כל משפחה טיעון מוצדק להפחתת דמי ההצטרפות) ובאותה עת דורשת מאתנו את מירב התנאים. הקולות שנשמעו עד כה הם כאלו שקוראים שהקיבוץ לא יקבל אליו חניס, ודורש מבניו שבעים וחמישה אלף שקלים בנוסף לאבחון אישיותי, (על חשבוננו, כמובן) מבחן התנהלות כלכלית וועדת קבלה ואז באופן מפתיע, בדלת האחורית, גורם לאיפה ואיפה בין משפחות הבנים המועמדים לקליטה ומוותר באחת על כל שהתעקש עליו ומסתבר כי למראית עין בלבד.

עם התחושות האלו עולות גם מחשבות האם לקהילה כזאת אנו רוצים להשתייך?

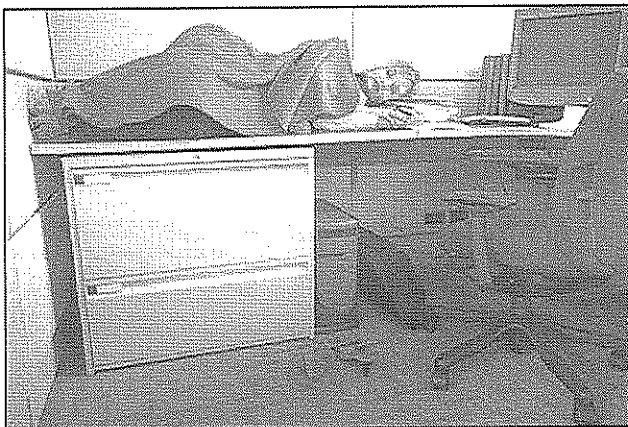
החלטת מועצת הקהילה מעלה מבחינתנו מחדש את השאלה מדוע ההסדר החדש דורש דמי הצטרפות מבנים שגרים מספר שנים בתוך הקהילה ויכולים להוכיח עמידה בסף הכלכלי הנדרש?! בהסתמך על החלטת מועצת קהילה אנחנו קוראים לצוות ההיגוי קליטה לפעול בצורה שוויונית, הוגנת וצודקת ולבחון מחדש את גובה דמי הקליטה

הסיאסטה חוזרת למה בריא לישון בצהריים

קפאין על הערנות ועל התפקוד. התוצאות לא הותירו מקום לספק: נבדקים שנהגו לנוח שעה וחצי בצהריים ביצעו שורת מטלות טוב יותר מנבדקים שלא נחו בצהריים. נבדקים שבמקום לנוח שתו ספל קפה ביצעו את המטלות באופן הגרוע ביותר.

במחקר אחר בדקה החוקרת את היכולת לבצע משימות לאורך זמן מתשע בבוקר עד שבע בערב לבצע את המשימות ברציפות, בהשוואה לנבדקים שנחו בצהריים. מחקר נוסף של סוכנות החלל האמריקאית נאס"א מצא שמנוחת צהריים מעלה ב-13% את היכולת לתפקד בחצי השני של היום.

המחקרים הראו ששנת הצהריים מועילה גם ללב ומונעת התקפי לב, בעיקר משום שהיא מפחיתה את הלחץ. על פי מחקר שנערך בבית הספר לרפואה באתונה והתפרסם בחודש פברואר, מנוחת צהריים לא קבועה הפחיתה ב-12% את הסיכון למות מאירוע לב ואילו מנוחת צהריים קבועה של כחצי שעה, שלוש פעמים בשבוע לפחות, הפחיתה את הסיכון ב-37%. בקרב גברים עובדים הסיכון הופחת ב-64%. במחקר שנמשך שש שנים השתתפו 24,000 נבדקים בני 20-86.

המשרד הוא הבית (צילום: ויז'ואל/פוטוס)

מספיקה תנומה קצרה

בשנים האחרונות התפתח במכוני השינה תחום פעילות חדש בשם 'ניהול ערנות', שבמסגרתו ניתנת לעיתים למטופלים ההמלצה לנסות לתפוס תנומת צהריים קלה באמצע היום.

סוף בעמוד הבא

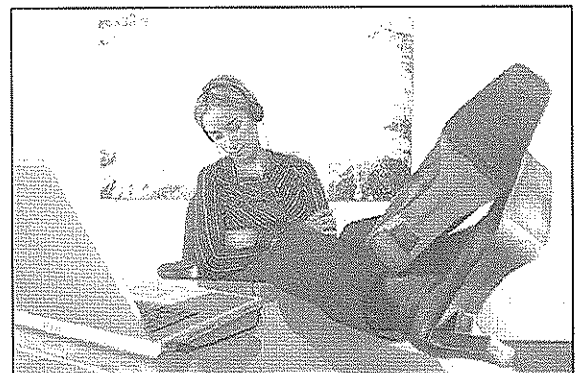
האמריקאים, ובעקבותיהם גם היפנים החרוצים, מגלים לאחרונה כמה חשובה מנוחת הצהריים ומקומות עבודה רבים מעניקים לעובד חדרי שינה, על מנת שינחו וישבו לעבוד במרץ מחודש פורם: 20.06.07, **דואב**

הכל התחיל לפני 20 שנה, כשמנהלי המפעל שבו עבד אוטהם נקטה תפסו אותו ישן בזמן הפסקת הצהריים. במפעל שבו עבד נקטה, מפעל לחלקי חילוף לכלי רכב בהודו, היה המעשה בבחינת עבירה חמורה, ולכן הוא פוטר. נקטה לא ויתר ופנה לבית המשפט בטענה שהפיטורים לא חוקיים. הדיונים נמשכו לא פחות מ-20 שנה והגיעו עד בית המשפט העליון, וזה אישר לאחרונה את הפיטורים.

הפעם מנהלי המפעל הוכיחו אמנם שלא הייתה זו הראשונה שנקטה נימנם בזמן העבודה, ובכל זאת עורר פסק הדין סערה במדינה. רבים תהו כיצד התעלם בית המשפט מטענתו של נקטה שהתנומה הקצרה שחטף שיפרה את תפקודו המקצועי והביאה אותו להישגים מקצועיים טובים. מכאן ועד חזרה לוויכוח העתיק בדבר יתרונותיה של שנת הצהריים הייתה הדרך קצרה.

הרגל טוב לחיים בריאים

מחקרים חדשים קובעים ששנת צהריים מועילה לבריאות ועשויה להפוך להרגל טוב לחיים בריאים. המחקרים מצאו ששנת צהריים תורמת להרזיה, לתפקוד במשימות משפרת את יחסי המין ותורמת בבית ובעבודה. אוסף מחקרים שערכה ד"ר שרה מדניק, מדענית אמריקאית בוגרת אוניברסיטת הרווארד, קובע חד משמעית ששנת צהריים מומלצת כהרגל קבוע ויומיומי.

מומלץ על בסיס יומי. שנת צהריים (צילום: ויז'ואל/פוטוס)

באחד ממחקריה השוותה ד"ר מדניק בין השפעתה של שנת צהריים לבין השפעתה של צריכת

הסיאסטה חוזרת - סוף

אבל הוא משתנה ממטופל למטופל. בנוסף, אם מישהו לא מצליח לישון ממש בצהריים, מספיק שימצא מקום נוח לשבת ולעצום בו עיניים ל-20-15 דקות והגוף כבר יקבל את המנוחה שהוא זקוק לה".

המעסיקים הפנימו

במדינות רבות בעולם הבינו כבר מזמן את חשיבות מנוחת הצהריים ומקפידים על סייסטה יומית. כך זה בפורטוגל, באיטליה וביוון וכך זה גם באמריקה הלטינית ובסין. במדינות האלה החנויות והמשרדים נסגרים בצהריים, והעובדים פורשים לנוח. אחרי הצהריים הם חוזרים בכוחות מחודשים וממשיכים לעבוד עד הערב.

גם בארץ היתה הסייסטה נהוגה בעבר (בימים שבהם אסור היה להרעיש בין שתיים לארבע), אבל אורח החיים המערבי תרם להיעלמותה מהנוף. אפילו בספרד, מעוז הסייסטה, החליטו אשתקד לבטל את מנוחת הצהריים ובמקום זה לקצר את יום העבודה.

אלא שבעוד שבאירופה מעיזים בשנים האחרונות לבטל את מנוחת הצהריים, בארה"ב היא זוכה דווקא לעדנה מחודשת. הסיבות לכך הן בעיקר כלכליות, אחרי שהמעסיקים השתכנעו שמנוחת צהריים קצרה משפרת את יכולת הייצור והתפוקה של העובדים. התוצאה היא שהיום זה כבר לא מתזה כה נדיר לראות חדרי שינה נוחים ומאובזרים בחברות מסחריות ובחברות הייטק בארה"ב וגם ביפן.

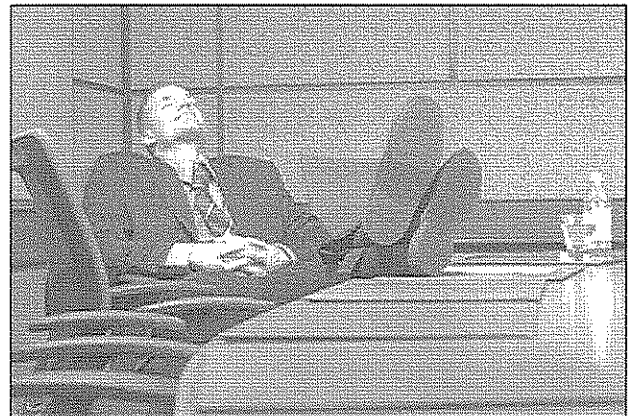
תוחזר מנוחת הצהריים!

המאמר מתוך Ynet בריאות ואיכות חיים

<http://www.ynet.co.il/articles/0,7340,L-3414475,00.html>

הביא לדפוס: 'ונתן אלתר

מנות צהריים קבועה "מנוחת צהריים קבועה יכולה לשפר את התפקוד הגופני והנפשי" מסביר ד"ר ירון דגן, מנהל מכוני השינה של רשת אסותא מרכזים רפואיים, "חשוב להדריך אנשים כיצד לנהל את שעות הערנות שלהם, במיוחד בחברה כמו שלנו, כשאנשים קמים מוקדם, הולכים לישון מאוחר ולא חיים לפי השעון הביולוגי שלהם ולפי שעות האור והחושך. בחברה המערבית יש חסך שינה גדול ומשימות רבות לביצוע במהלך היום, ולכן חשוב לנהל את שעות הערנות באופן מושכל".

לנוח זה טוב אבל האם כל אחד יכול להרשות לעצמו? (צילום: ויז'ואל/פוטוס)

לדבריו, שנת הצהריים היא למעשה דרכו של הגוף לכוון את פעילות הגוף ואיבריו הפנימיים כחלק מהשעון הביולוגי שלנו. "בחיינו של תינוק יש מחזורים רבים של שינה וערנות, שהולכים ומצטמצמים ומתקבעים בהמשך לשינה בחושך ולערנות ביום למעט שנת צהריים שהיא שונה באופייה משנת לילה רגילה".

מחקרים מצאו שבשונה משנת לילה, בשנת הצהריים יש נטייה להיכנס מהר יותר לשלב שנת החלום שמתאפיינת בתנדודות זריזות בעיניים. לאורך היממה אובחנו שני 'חלונות לשינה', כלומר שעות שבהן טמפרטורת הגוף הכי נמוכה — בין ארבע לשש בבוקר, והכי גבוהה — בין ארבע לשש אחרי הצהריים. "בשעות האלה, שבהן טמפרטורות הגוף משנה מגמה — מתחילה לעלות בבוקר ומתחילה לרדת אחרי הצהריים — יש לשעון הביולוגי צורך במנוחה של הגוף" מסביר ד"ר דגן.

לדברי ד"ר דגן, שנת צהריים לא חייבת להיות ממושכת כדי להיחשב לאיכותית. "הזמן המומלץ לתפוס תנומה הוא בין שעה 14:00 לשעה 17:00 לקראת חלון השינה או במהלכו,

חדש על המדף

"מבדר באופן כמעט לא הגון" (סנדי טלגרף)
 "איטליגנציה רגשית, דיוק לשוני, סרקזם"
 (דר שפיגל)

שבת שלום,
 ברוריה

בית גבדיאל
המכללה הטכנולוגית כנרת בעמק הירדן
המרכז לאמנויות

ה ז מ נ ה

לתערוכה קבוצתית
 של הקורס 'סדנת אמן' – ב'בית גבריאל'
 בין המציגים – ז'אקו ארליך
 התערוכה תפתח ב- 30/6/14 עד 14/7/14
כולם מוזמנים!

"אמנות אינה עוצמה, היא אינה
 אלא נחמה"

תומאס מאן

אלוהים, מה זה צריך להביע! / סיימון ריץ'
 אלוהים משועמם. הוא מחליט להיפטר
 מכדור הארץ. שנים רבות מספור מנהל
 אלוהים ברשלנות מחפירה את "גנעדן בע"מ"
 תאגיד שאותו הקים במו ידיו...
 רומן מצחיק עד דמעות, מקורי וסוחף עם
 גיבורים בלתי נשכחים. ספר כזה עוד לא
 קראתם. באלוהים.

מלכודת מאוחרת / הרלן קובן

מיירון בוליטר, גיבורו האהוב של הרלן קובן,
 ניצב בפני תגלית אישית שתהפוך את עולמו
 על פיו.
 מהו הפחד האפל ביותר שלכם? הסיוט
 הנורא ביותר שעולה בדעתכם?
 הכפילו פי מאה וזה יהיה רק קצה קצה של
 עלילת הספר המצמרר הזה.

פלא / ר'ג' פלאסיו

"קוראים לי אוגוסט, ואני לא מתכוון לתאר
 את עצמי. איך שתדמינו אותי- זה הרבה
 יותר גרוע. להסתגל לבית ספר חדש זה לא
 קל, אך אם אתה סובל, כמו אוגוסט, מעיוות
 נדיר בַּפְּנים, ההסתגלות ממש קשה, כמעט
 בלתי אפשרית..
 "סיפור יפהפה, מצחיק ומרגש".
 "ספר בלתי נשכח שכולו חמלה, אומץ לב
 ופלא".

אני טיטובה, מכשפה שחורה / מאריז קונדה

טיטובה נולדה לשפחה שחורה שמלח אנגלי
 אנס אותה על אוניית עבדים. טיטובה ניחנה
 בכוחות על-טבעיים שרכשה בעזרת רופאת
 אליל ועושה כשפים.
 הספר מספר את סיפורה הלא-ימאן של
 נערה, ודרכו הוא עוסק בגזענות ובאי סובלנו,
 במיניות האישה ובשחרורה.

אידיופתיה / סאם ביירס

אידיופתיה בוחן את המתח שבין ציניות
 לרומנטיות בקרב בני דור מרוכז בעצמו,
 משלב עלבונות עוקצניים עם תיאור מדויק
 ונוגע ללב של אהבה ובדידות.

מה שעשתה לי מלכת היופי של ירושלים יונתן קרא ספר

הבית, החצר, השכונה, העיר, התקופה, ממש יכולתי לחוש עצמי בירושלים, כל פעם בתקופה המסופרת ואני לא ירושלמי

יש בו תיאורים מפורטים של לבוש, תווי פנים, קפלי גוף, ריחות, הדברים שאנשים אמרו כלפי חוץ ומה אמרו במקביל כלפי פנים ומה חשבו על מה שקרה ואיך הגיבו כלפי חוץ ואיך הגיבו כלפי פנים – איזה כף. ויש גם שילוב בעיתו של אירועים היסטוריים אמיתיים תיאור שנותן תוקף לכל הסיפור.

וואו, איזה יופי, איזה כף

ואני קורא ועוקב על אירוע שרודף אירוע, צרה שרודפת צרה, ומחלה שעוקבת מחלה ואני מתקרב לסוף הספר ושואל את עצמי מה יהיה עם כל העצב הזה והכעס והטינה והשנאה...

ואז היא הביאה לי אמנון ובכיתי דמעות של שמחה וסגרתי את הספר.

וואו

פעם ראשונה בחיים שאני לוקח לידיים ספר בן 450 עמודים וקורא אותו ולא סתם קורא, קורא בשקיקה, לא יכול להפסיק, ואפילו מגיע עד סופו.

כל הכבוד יונתן

ואז...

ואז באו הצרות, בלילות, אני עסוק בבני משפחת ארמוזה המסופרת ומדבר איתם בספניולית שלמדתי בספר.

בימים, כל אדם שאני פוגש, אני חושב לעצמי, מה הסיפור שלו? איך היא הייתה מספרת אותו?

או אולי איך אני יכול לדמיין אותו? להמציא אותו? וגם, איך הוא שוכב עם אשתו ומה

הסוף בעמוד הבא

אני לא תולעת ספרים, לצערי, קראתי מעט מאד ספרים ב-62 שנות חיי וכולם שמורים אצלי באחד מתאי הכוורת בפינת המחשב כי אי אוהב אותם.

אני אוהב לקרוא ספרים אבל... יש לי, כנראה, בעיות קשב וריכוז ואני צריך הרבה שקט כדי לקרוא ואיפה אפשר למצוא היום שקט וגם לוקח את העבודה הביתה והמציאות נראית לי יותר חשובה ויותר דחופה מלצלול באיזה חיים דמיוניים, לברוח לעולם אחר, לאבד שליטה. אז למי יש זמן* (ראה הערה בנושא זמן בסוף).

ואני מתנחם בחלום שכשאהיה גדול, אעבוד בגינה, אקרא ספרים אנוח בצהריים* (ראה הערה בנושא מנוחת צהריים בסוף). ואעשה כל מיני פרויקטים קטנים שאני מסמן ואוגר.

בעצת מטפלים בתופעות גוף מטרידות הבנתי שכנראה, כבר עכשיו (62), הגיע הזמן להשתחרר קצת מהמציאות הדחופה אולי אפילו קצת להתענג, קצת לחיות... וידעתי שקריאה תהיה אחת הבחירות בכיוון הזה.

לפני שבועיים, הבת שלי מצאה אצלנו בבית את הספר "מלכת היופי של ירושלים", כשהחזירה אמרה שכדאי לקרוא. אמרתי לעצמי, טוב הנה זה בא והתחלתי לקרוא את הספר הזה ונסחפתי והיה קשה לי להפסיק (ידעתי שלא הייתי צריך להתחיל) ואז, בלי קשר לספר, נפלתי למשכב עם חם גבוה, אחרי 36 שעות שינה עם אנטיביוטיקה כל 12 שעות ואקמול כל 5 שעות, חזרתי לחיים, מכיוון שעוד נחשבתי חולה, לקחתי את הספר ולגמתי אותו בגמיעות גדולות, עד מאוחר בלילה, ואח"כ בבוקר, ואח"כ בצהריים. ניסיתי לעשות הפסקות בין קטעי קריאה ארוכים יחסית, כי הייתי צריך קצת שקט, הייתי צריך קצת לנוח מאירוע שרדף שם אירוע, אסון שרדף אסון, צרה שרודפת צרה, כאב שרדף כאב אבל כל פעם שרציתי להפסיק הצצתי כמה שורות קדימה רק כדי לדעת בערך מה יקרה ו... המשכתי לקרוא. דיי באסטה!

יש בספר תיאורים מפורטים ומדויקים של

מלכת היופי של ירושלים - המישך

שתי הערות

זמן, אני חי בתחושה מתמדת שאין לי זמן, אני חי בתסכול תמידי שאני לא מספיק, לא מספיק לעשות את העבודה שאני חושב שאני צריך לעשות, לא מספיק בבית, לא מספיק עם האישה, לא מספיק עם הנכדים, לא מספיק עם עצמי ולכן כל כך עיצבן אותי הציטוט שמצאתי השבוע:

אל תאמר שאין לך מספיק זמן. יש לך בדיוק את אותן שעות ביום שניתנו להלן קלר, פסטור, מיכאלנג'לו, האמא תרזה, ליאונרדו דה וינצ'י, תומאס ג'פרסון ואלברט איינשטיין.

ה. ג'קסון בראון הבן מתוך הספר "ספר ההוראות הקטן של החיים: 511 עצות, תצפיות ותזכורות"

נכון מעצבן?

מנוחת צהריים: בתיאורי המאה שעברה בספר, אנשים הלכו באמצע היום למנוחת צהריים. גם בקיבוץ של שנות ה-70, כשעבדנו בחקלאות, התחלנו מוקדם והלכנו למנוחת צהריים.

כפי שכתבתי, אחת התכניות שלי לתקופה שאהיה בוגר זה לשלב מנוחת צהריים בסדר היום. זה נראה לי רעיון שמחלק לך את היום ונותן כח לחצי השני של היום במקום לגרור את החצי השני של היום, ללא הפסקה וכאילו לנוח בסופו?

מבקש לדעת איפה התקבלה בקיבוץ החלטה לבטל את מנוחת הצהריים? מי קיבל את ההחלטה? האם זו החלטה חוקית? האם אפשר לערער עליה?

עוד על הפסקת צהריים בכתבה שהבאתי מהאינטרנט

שבת שלום – שבת מנוחה

יונתן

הוא תושב על חייו ומה חושבים עליהם הסובבים אותו... פתאום האנשים שאני פוגש, זה לא רק איך שהם נראים ומה שהם אומרים, זה כל הסיפור שהם מביאים איתם ומה הם מתכוונים במה שהם אומרים. וזה מכביד.

ידעתי שאסור היה לי להתחיל קרוא

ובלילות הבאים, אחרי שסיפורי המשפחה ההיא מתעממים, אני הופך את עצמי לגיבור הסיפור שלי וכשאני מתעורר באמצע הלילה ומנסה להירדם אני כותב לעצמי בראש את הסיפור שלי בגוף שלישי:

"... כמו תמיד, כשפקח את עיניו, הציץ בממיר הדיגיטאלי שעל הקיר וראה שהשעה 2:10, הוא האזין לנשימותיה הסדירות של אישתו ותהה מה העיר אותו ואז חש בלחץ בשיפולי ביטנו והבין וקם והטיל את מימיו וחזר למיטה והסביר למוחו שטרם עברה מחצית הלילה וצריך לישון אבל זה החל להעלות את סדרת המטלות למחר בבוקר: לשלוח הצעת המחיר, לעדכן מחירון ולהפיץ לסוכנים, לענות למיילים, לסכם את יום הסיום האחרון, להביא ברגים... הוא ניסה להסות את מוחו, אבל אז החלו העניינים עצמם להופיע בסדר אקראי, נדחפים, הצעת המחיר אומרת אני הכי דחופה, עדכון המחירון אומר, אני הכי דחוף, סיכום יום הסיום קופץ ומזכיר לא לשכוח אותו והם יוצאים ונכנסים ודוחפים ואני מרגיש את האדרנלין מרתיח את הדם, מעורר את הגוף ויודע ש... הלילה נגמר."

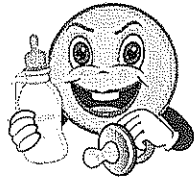
ידעתי שאסור היה לי להתחיל לקרוא

אבל, נראה לי שבכל זאת אחזור לזה...

יונתן

איחולים וברכות

חתולי הרחוב שלנו

מצל טוב!
 לאורה ואופר צורן
 להולדת הבן - יונתן
 אח לדניאל
 מצל טוב לכל המשפחה!

מצל טוב
 לעליזה ויאיר הרקאי
 להולדת הנכד - נבו
 בן לפלד וחן
 מצל טוב לכל המשפחה!

מצל טוב!
 לתמי ויוסי להב
 לניסואי הבת
 אורלי עם אבנר
 לשרה קפאן לניסואי הנכדה
 מצל טוב לכל המשפחה!

ד"ר יריב רז הוטרין הרשותי של מ.א. עמק הירדן מודיע:

בקרוב יחודש מבצע של עיקור וסירוס חתולי רחוב ע"י המחלקה הוטרין של המועצה, במימון מלא של משרד החקלאות והמועצה האזורית עמק הירדן וזאת במטרה לווסת את אוכלוסיית חתולי הרחוב ע"י הפחתת המלטות לא מבוקרות וגורים נטושים. פעולה זו - מצד אחד, מפחיתה את הסבל הרב של החתולים חסרי הבית הכרוך בחיי רחוב, ומצד שני מביאה לשיפור באיכות חייהם של התושבים ע"י צמצום מספר החתולים במקומות בהם ריבויים מהווה מפגע סביבתי תברואתי. אוכלוסיית חתולים קבועה ומווסתת תורמת לאיכות הסביבה ומהווה הדברה ירוקה של מזיקים - נחשים, עכברים, עקרבים וכו'.

במסגרת המבצע החתולים יאספו ע"י לוכדים מקצועיים, יעוקרו/יסורסו, יחוסנו נגד כלבת, יסומנו ע"י חיתוך עדין של קצה האזן, ולאחר תקופת התאוששות יוחזרו למקום ממנו נלכדו.

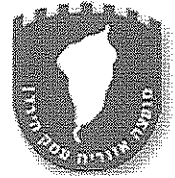
חשוב להדגיש כי מבצע העיקורים נעשה בשיתוף מלא עם מאכלי החתולים. מאכלים או אנשים המכירים מקומות בהם ישנם ריכוזי חתולים מוזמנים ליצור קשר עם מנהל הקהילה והוא יפנה אותם לרכז מבצע העיקור בישוב.

אלה שמוכנים לרכז את הנושא בישובנו -
אנא פנו אלי בהקדם.

מנהל הקהילה

מחפשים עבודה? במ.מ.ת.ק תשובה

ינתן מתרשט מפעילות המוצעה האזורית kei

ניתן להירשם לרשימת הדיור ולקבל ישירות למייל כל משרה חדשה המתפרסמת בנוסף ניתן לתאם פגישה תעסוקה אישית במ.מ.ת.ק לתיאום פגישה מומלץ להתקשר:
 עם צפרי דולדמן רכזת מ.מ.ת.ק ואם מנהל מ.מ.ת.ק - צילום אביגדורי.
 טלפונים: 04-6752727 / 04-6757662 או במייל tnufajv@ekinneret.co.il

כתובת האתר : www.j-v.co.il

אודות ממתק

מרכז מ.מ.ת.ק מופעל על-ידי החברה לפיתוח צמק הירדן, המסגרת פעילות האלף לפיתוח כלכלי של המוצעה האזורית. המרכז מספק הכוונה ונאישות "תחת קורת גג אחת" במספר תחומים, לתושבי המוצעה ולאלה המצונינים לצבור לאזור

פעילותנו מתמקדת בתחומים הבאים:

תעסוקה - ריכוז מידע שוטף על משרות פנויות בצמק הירדן ובאזור הקרוב; הפנייה והכוונת דרכי עבודה לאזרחי השמה שונים.

קליטה - מוקד פניות והפנייה של נקלטים להרחבות ישובים בצמק הירדן; מוקד פניות והפנייה לאזרחי דירות; פרסום דירות להשכרה ואכירה במוצעה.

תיירות - מוקד מידע תיירותי. מחלקת התיירות במוצעה פועלת במספר מישורים כדי לקדם ולפתח את צנף התיירות בצמק הירדן.

פיתוח עסקי - כתובת ראשית לזעמים המתצונינים בפיתוח עסקיהם בצמק הירדן; הכוונה וליווי למפעלים וזעמים - עצרה במציאת עובדים.

פרסום פאטר - לוח עסקים והצלי מקצוע של הצלי מקצוע, חנויות ועסקים - פנויות תושבי צמק הירדן, טבריה, רמת האלף והגליל התחתון. - הפרסום ללא עלות.

המועמדים לקליטה באזור ואחרים שמתעניינים לעבור לגור כאן שואלים אותי, אבל היכן נעבוד? הנה תשובה חלקית.

הנדון: דו"ח פעילות מ.מ.ת.ק לחודש מאי 2014

להלן דיווח על הפעילות שהתקיימה החודש:

עלייה משמעותית במספר המשרות המפורסמות

רוכז מידע על משרות מאזור גליל, טבריה, עמק הירדן, רמת הגולן, בית שאן ועפולה.
 כ- 300 משרות זמינות באזור על פי החלוקה הבאה:

- 200 משרות באתר מ.מ.ת.ק מהאזור
- 20 משרות דרך חברות השמה.
- 80 משרות מעודכנות באתר "מעברים".
- 35 משרות מעודכנות ב"מרכז תעסוקה גולן".
- כ- 70 משרות דרושים ב"לשכת התעסוקה טבריה".

המשרות פורסמו על פי החלוקה הבאה:

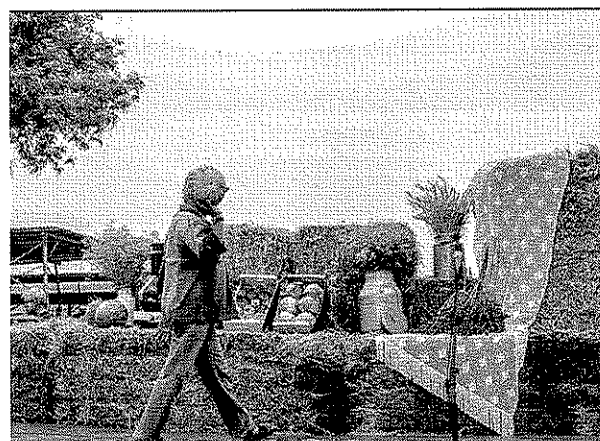
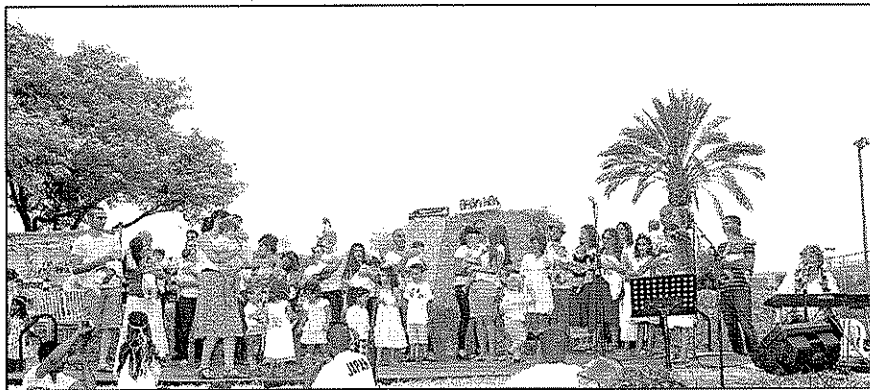
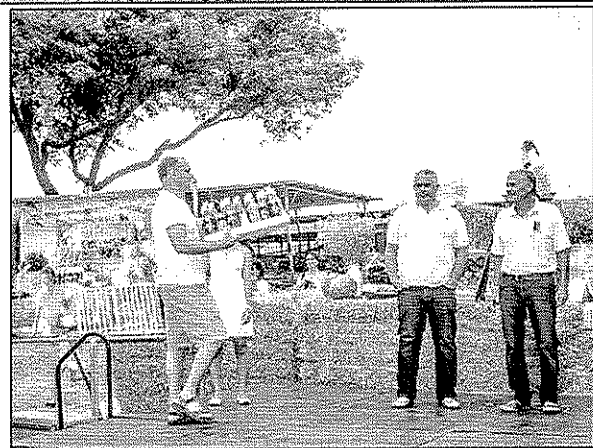
(משרות שפורסמו ישירות במ.מ.ת.ק, לא כולל מעברים וישירות התעסוקה)

- מעל 15 משרות בתחומי האחזקה, החקלאות, שירותים ומשרות דומות.
- 40 משרות בתחום החינוך.
- 15 משרות בתחום התעשייה.
- 15 משרות בתחום האדמיניסטרציה.
- 50 משרות בתחום התיירות.
- 5 משרות ניהוליות בכירות.
- 10 משרות בתחומי ההיי טק וההנדסה השונים.
- 15 משרות בתחום הבריאות.
- 15 משרות בתחום שיווק מכירות שירות לקוחות וכספים
- מעל 20 משרות נוספות בתחומים שונים כגון חקלאות, אבטחה, צילום, עבודות חלקיות וחברות השמה.

לדברי עילום אביגדורי מנהל מ.מ.ת.ק ומחלקת התיירות במועצה האזורית עמק הירדן, בממוצע כל חודש מפורסמות בלוח הדרושים באתר מ.מ.ת.ק למעלה מ-200 משרות דרושים במגוון תחומים רב.

תמונות מה הפואנות – צילום: צמור גל

יתר התמונות באתר אשדות

מי ומה באשדות

סלט ירקות

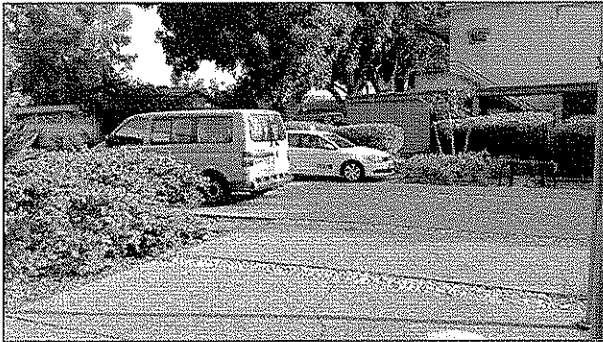
מעין פתיח כאשר שורות אלה יראו אור, קרוב לוודאי שאהיה לאחר ניתוח מורכב להחלפת אחד ממסתמי הלב שחדל לתפקד, ולא הותיר לרפואה כל ברירה אלא להמירו בתחליף כלשהו, אם ממין ביולוגי או מכאני. הרופאים נוטים לקוות, ואני יחד עימם, שלאחר שאתאושש ואחלים, אשוב לכושר משביע רצון, ואם לשפוט על פי דוגמאות מן הישוב, יש מקום לאופטימיות. אז בינתיים אירית אוחות במקל הסופרים ותוביל אותכם-אותנו למחוזות ההווה. אני מודה לאירית על תרומתה לעלון בכל ימות השנה, קל וחומר כאשר קולמוסו של החתום מטה שובתת לזמן מה.

כאן היה עמוס כרמלי לפני שבוע ומשהו הלך לעולמו עמוס כרמלי, אחד מכתבי הספורט הוותיקים (יכאן עמוס כרמלי מחיפה...). שבהמשך עבר לטלויזיה (טרם עידן הערוצים המסחריים) וערך כתבות מישירות- מבט בנושאים שרק הוא ידע לסקר. אחת הכתבות שעשה כרמלי נגעה למצבם של ותיקי אשדות וחששם מפני השינוי שעומד בפתח. במרכז הכתבה עמד חבר וותיק שלא הירבה להשמיע את קולו באסיפות ובפורומים אחרים, אך נוכח שאלותיו הנוקבות של המראיין, הרים את קולו ונשא מונולוג נטול גינונים. למחרת שידור הכתבה היה הקיבוץ כמרקחה, והאיש, שמדס ליבו יצאה הזעקה, נדס ושקע בכאבו הפרטי עד שנפרד מהעולם. סוד כוחו של עמוס, נטול הגינונים, היה לגעת בגורם האנושי, ללוש אותו כפלסטלינה ולפרוק אותו ממטעניו באופן ישיר וכנה עד דמעות. יהי זכרו ברוך.

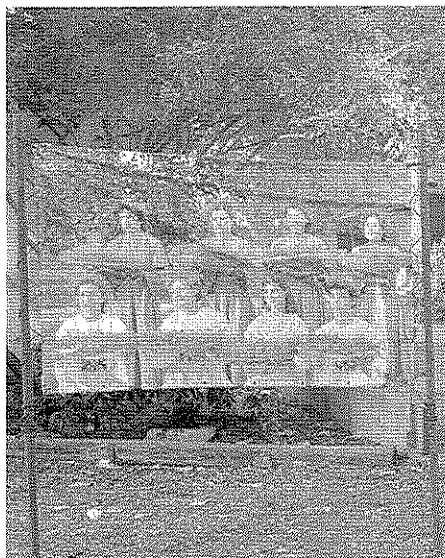
צחוק בצד זה רק לי נשמע קורע? נשיא רובי, רה"מ ביבי, שר הביטחון בוגי, ראש האופוזיציה בוז'י ואנחנו עוד צוחקים מהמצרים שיש להם נשיא סיס. (לא מקורי)

קופה יצירתית מי אמר שבקופי"ח כללית לא חושבים מחוץ לקופסה? בפתק שהנפיקה לנו מכונת התורים במרפאת עמק הירדן מופיע ספח ועליו הכיתוב הבא: קונים 2 ממוצרי 'דרך חיים' שבמצע ובתמורה מקבלים ספר בישול של מיכל אנסקי במתנה. שאל את הרוקח בבית המרקחת! אתם הבנתם??

חנה ושפח את התמונה המעט מוזרה הזו (והיא אינה חזיון מקרי) צילם סרגיי סמירנוב בצהרי אחד האמשים סמוך לבית אחדות. האין גבול לחוצפה?

שאפו לקדימון שבועות - לקראת חג השבועות נתלו ליד הכל-בו 'באנרים' עם תמונות החג שצילם אליהו כהן. חדשנות מרעננת!

סוף בעמוד הבא

מי ומה - סוף

אנחנו –
 בוני עולמות ממלים
 בל נשכח
 כך התחיל אלוהים:
 "ויהי..."

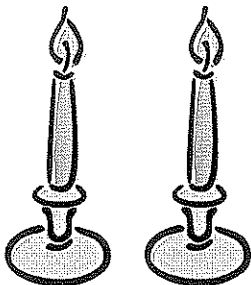
כי החושך היה
 ועלינו לברוא את האור
 ניתן למלה משמעות
 ובכל גודל הנפש נודה:
 יש ונופלת טעות.

ואז –
 נפעיל את חוט השדרה
 נחזיר מגלות את חוליית ההבחנה
 ונתקן את הפגמים
 שחלו בהעדרה.

נמצא תיקון
 לעולמו הפנימי של אדם
 והעולם הגדול החיצון ישתומם
 ובכל-כורחו יגיד אמן.

דבורה לוינסון

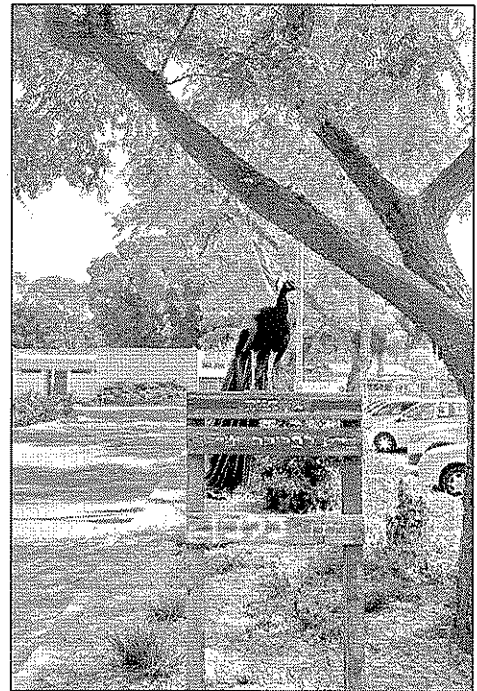
עלון מס' 1445

עלון 1445
 עריכה ומי ומה משותפת – אבנר רון ואירית
 גל
 שער ואיור – אירית גל
 צילום עלון – אתי רון

וילון נקי – כן, לאחר הרבה זמן שנכנסנו
 לתאי הדואר דרך וילון פלסטי מלוכלך ולא
 נעים – הוחלף הוילון ושוב נעים להכנס...

גם הוא לא מצליח לקרוא את השלט ולא
 מוצא את דרכו... הגיע הזמן להחליף את
 השילוטם הבלתי קריאים ונעימים לעין...
 והוא עדיין תוהה מדוע לא הורדו כל הדגלים
 של יום העצמאות, וכבר אחרי שבועות,
 והדגלים מתכלים ברות...

מי יציל את עצי הזית שניטעו ע"י החקלאות
 שלנו והחינוך החברתי כאתר קהילתי?
 עוד מעט תעלה העשביה בגבהה על העצים!

